

Giới thiệu Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!

Kha Thảo Nhi là một cô gái năng động và hoạt bát. Nhưng cũng chính vì tính nghịch ngợm của mình mà nó bị bắt về Việt Nam. Tại đây, nó phải bắt đầu một cuộc sống hoàn toàn mới, ngay cả nó cũng ngạc nhiên về cuộc sống của mình.

Tại đây nó cũng đã gặp được hân - Lâm Hạo Thần một người con trai bí ẩn.

Cuộc sống của nó liệu sẽ biến đổi tới nhường nào!!! Cùng theo dõi với chúng tôi nhé

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Về Việt Nam

- Baaaa ~ con không muốn chuyển trường đâu._ Nó chưng ra vẻ mặt nũng nịu

- Không muốn cũng phải chuyển_ Ba nó - Kha Bảo Khang kiên định trả lời

- Ba con hứa sẽ ngoan ngoãn mà. Nhaaaaa_ Nó không chịu thua đáp

- Kha Thảo Nhi con hứa bao nhiêu lần rồi_ Ba nó gương mặt không để ý trả lời

- Ba mới có 865 thôi mà. Năm ngoái con 900 lận_ Nó đáp mặt ngây thơ vô số tội nói

Ba nó giờ mới đặt tờ báo xuống lôi trong học bàn ra 1 đồng giấy tờ kiến nghị của nhà trường:

- Nào là trêu giáo viên, đánh nhau với học sinh trường khác, làm vỡ kính nhà trường, đốt bàn học sinh cùng lớp,...v...v...v Con xem ta còn để con lại trường được không? Ý gia đình nhà ta giàu xong rồi con muốn làm gì cũng được hả?

- Xừ dù sao cũng giàu mà ba_ Nó ngoáy lỗ tai đáp

- Về Việt Nam ta sẽ không cho con 1 chút tiền chi tiêu nào hết tự lực cánh sinh. Ta đặt vé máy bay rồi mai con sẽ đi_ Ông ngán ngẩm nói

- Ba..._ Nó định nói gì đó thì bị ông đuổi về phòng. Nó hằm hằm lên tầng nhưng không về phòng nó mà hướng phòng sách mà đi. Nó đập tung cánh cửa không thèm để ý tờ giấy dán trước cửa ghi "mở cửa nhẹ nhàng". Ở trong phòng là 1 chàng trai với mái tóc nâu đôi mắt tím giống nó mặc 1 bộ quần áo thể thao nhưng không kém phần thanh tao, lịch thiệp. Đây chính là anh hai - Kha Bảo Vũ của nó nhưng tính cách trái ngược với nó hoàn toàn. Bảo Vũ một tay cầm quyển sách một tay cầm ly cà phê nhàn nhạt nhìn nó nói:

- Nhớ đèn cửa

- Hai ~ em bị ba bắt về Việt Nam. Huhu'('(

_ Nó không để ý lời Bảo Vũ nói trực tiếp than thở khóc lóc

- Uk_ Bảo Vũ sớm đã quen với cảnh này nên vô cảm đáp

- Hai ~ Xin ba hộ em đi..._ Nó mở giọng nũng nịu

- Không_ Bảo Vũ nhàn nhạt trả lời

- Không là hai không gặp được đứa em gái này nữa đâu_ Nó đáp

- Sẽ sang thăm_ Bảo Vũ nháp hụm cà phê rồi đáp

- Xừ hai và ba giống hệt nhau_ Nó nói rồi hậm hực về phòng mình. Đợi nó đi khuất Bảo Vũ nhấc điện thoại gọi cho ai đó...

* Phòng Nó *

FACEBOOK

Kha Thảo Nhi: ê Trúc Anh câng

Trúc Anh: gì mà y

Kha Thảo Nhi: tao bị bắt về Việt Nam

Trúc Anh: vậy tốt quá còn gì

Kha Thảo Nhi: tốt con khi, tao phải tự lực cánh sinh đó mà y

Trúc Anh: khổ tao sống ở Việt Nam tao với mà y có thể gặp nhau rồi

Kha Thảo Nhi: ơ thể tốt thật!

Trúc Anh: thì thể

Kha Thảo Nhi: vậy nhé! Mai gặp tao chuyển 3H1E

Trúc Anh: Ok! Iu mà y bye ~

ĐĂNG XUẤT FACEBOOK * click *

Gập cái máy tính lại nó sắp xếp đồ đạc. Xong xuôi là 7h tối nó nhắc máy gọi:

- Ê có việc hẹn mọi người ra

-...

- Uk chỗ cũ

-...

- Tí nói 5p đũa nào không có mặt phạt nặng

-..

- Uk bye

Nó đập máy xuống gara lấy chiếc mô tô lao ra đường..

* Tại 1 ngõ nhỏ - 5p sau *

- Thiếu đũa nào không? _Nó hỏi

- Không thưa chị Selena _Một bạn nữ cung kính trả lời

- Uk tất cả nghe chị nói. Chị phải về Việt Nam mọi việc trong bang sẽ giao cho Trang quản lí. Không nghe mệnh lệnh phạt như thường

- Đại tỷ/chị Selena... _Mọi người vô cùng bất ngờ không nói lên lời. Vài người còm rơm rớm khóc..

- Được rồi. Khóc cái gì, như chị sắp chết không bằng, chị sẽ về thăm mấy đũa mà. Thôi giải tán_ Nó nói xong liền leo lên chiếc mô tô đi luôn. Trên đường từng hạt nước trong suốt theo gió từ khoé mắt nó bay vào không trung vô định. Kết thúc mọi thứ ở đây

-----Ta là dải phân cách thời gian-----

Sáng hôm sau, Bảo Vũ và ba nó ra sân bay tiễn nó. Nó chúc 2 người giữ sức khỏe và nhớ sang thăm nó rồi nhìn mọi thứ lần cuối mỉm cười xách hành lí lên máy bay. Tạm biệt thời nổi loạn nước Hàn! Tiếp theo Việt Nam

hãy đợi ta! Ta đến đây:)

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Lâm hoàng!

Kết thúc chuyến bay, nó hạ cánh an toàn. Nó xách hành lý ngo quanh sân bay. Chợt nó dừng tầm nhìn của mình về phía 1 bạn nữ xinh xắn, da trắng tóc nâu xoăn bện 1 chiếc váy hồng phấn chấm bi trắng gọn sóng ở chân váy. Bên cạnh là 1 ông chủ đang giờ biển hiệu có dòng chữ đỏ "KHA THẢO NHI" to đùng. Nó mỉm cười tiến về phía cô gái đó định lên tiếng thì cô gái đó chạy đến ôm chầm lấy nó mừng rỡ nói:

- Thảo Nhi chúng ta cuối cùng cũng được gặp nhau rồi.....~~~~~

- Trúc Anh điên, tránh ra nhẩn áo tao _Nó nhẩn mặt đẩy cô ra

- Xừ...vẫn phũ như cũ _Trúc Anh cô ủy khuất bỏ tay ra

- Đi mà mà mày sống ở đâu? _Nó phui áo nghiêng đầu hỏi cô

- Chú Minh sẽ đưa chúng ta đi _Cô nói rồi kéo nó ra chiếc xe ô tô trước cửa sân bay mà không để ý ánh mắt của mọi người

- Chú Minh? _Khi đã ngồi yên trong xe và xe bắt đầu khởi động nó mới mở lời

- Là chú đang lái xe đó, quán gia của mình Trần Minh. Rất đáng tin cậy nha. Chú Minh đây là Thảo Nhi người bạn con nói với chú đó _Cô hớn hờ giới thiệu

- Vâng, cô chủ _Chú Minh trả lời

- Uk _Nó nhẹ trả lời (Kha Bảo Vũ phiên bản thứ 2)

10p sau xe dừng ở 1 toà biệt thự khá to. Nó bước xuống xe hỏi:

-Nhà à?

-Không. Đây là 1 công ti nhỏ của nhà tao. Tao cho mày gặp ba tao trước _Cô bước xuống xe trả lời

- Vào thôi _Nó nói

- À tao nói trước nhớ chào hỏi đàng hoàng _Cô cảnh cáo

Nó không nói gì đi theo cô. Rẽ có rẽ. Đi thẳng có đi thẳng. Cô dừng lại trước cánh cửa rồi mở toang cánh cửa đi vào. Bên trong phòng một người đàn ông trung niên nghiêm nghị ngồi ở bàn làm việc. Thấy cô đập cửa đi vào miễn cảm nói:

- Thư kí Kim, cô ra được rồi

Đợi thư kí Kim ra ngoài, ông nhàn nhạt mở miệng:

- Chuyện gì?

- Ba con dẫn bạn con tới _Cô mỉm cười nói

- Bạn hôm qua con nói? _Lúc này ông mới ngẩng đầu nhìn cô 1 lượt

- Vâng bạn ấy là Kha Thảo Nhi ạ. Còn đây là ba tao - Lâm Hoàng _Cô lại tỏ vẻ hớn hờ

Nó thì khá bất ngờ. Lâm Hoàng- trùm xã hội đen nổi tiếng về vũ khí ngầm và làm việc nhanh - gọn - lẹ. Ông ta bí ẩn thần bí như 1 cơn gió có thể diệt cỏ tận gốc 1 băng đảng chỉ trong 1 ngày. Ông ta còn là 1 thương nghiệp lớn giống ba nó - 1 nhà tài phiệt nổi tiếng. Nhưng ông ta có con và đã kết hôn? Nó ngạc nhiên cũng phải. Lâm Hoàng trầm tư nhìn nó.....

#HẾT CHƯƠNG 2

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Bất ngờ!

Nó thấy Lâm Hoàng nhìn mình mà cứ vô tư như không. Chợt nó thấy cô ra hiệu gì đó, nhìn cái mặt cô méo mó y như con gấu trúc (cái này Nhi bịa nha >_<) nó không khỏi buồn cười. À! Lời cảnh cáo của cô. Nó ép mình nói:

- Chào ông

Cô chết cứng. Ông? Ông nha...Ba nó già đi từ bao giờ vậy trời. Thôi cô nghĩ nó sẽ tự xử lí được nên bình chân như vại ngồi mà xem kịch hay nha. Giờ cô mới thấy nó là 1 hotgirl chính hiệu đó. Da trắng, mắt to, thân hình chuẩn. Chắc! Mỹ nữ có MỘT KHÔNG HAI nha. Đúng là bạn cô chọn mà hô hô.. (Nhi: chị Trúc Anh lên con rồi; ; Trúc Anh: mi nói lại coi ; Nhi: * xách dép* 1,2,3 * chạy)

Lâm Hoàng lạnh lùng nhìn nó hỏi:

- Selena, phải không?

Nó thoáng giật mình tự hỏi sao ông ta biết thì Lâm Hoàng tiếp lời:

- Huy hoại bằng Lisa 4 tháng trước

- Vâng, sao ông biết? _Sau khi lấy lại bình tĩnh nó hỏi

- Điều tra _Ông trầm ngâm nhìn nó trả lời

" Cái đó tôi biết. Ý tôi là tại sao lại điều tra nhanh đến vậy cơ mà " nghĩ vậy thôi chứ nó không thể thốt thành lời vì nó biết ông Hoàng chúa ghét người tò mò.

- Biết loại vô gì? _ Ông Hoàng hỏi nó

- Không có _Nó trả lời, cũng khá ngạc nhiên vì ông Hoàng hỏi tới vấn đề này

- Băng An&Bl làm sao lãnh đạo _Ông Hoàng hướng cô hỏi tiếp

- Nhìn thôi _Nó bình thản trả lời

Ông Hoàng thoáng nở nụ cười, đứng lên đi khuất chỉ để lại 1 câu:

-Đi

Nó ngu ngơ không hiểu gì hết cho đến khi cô kéo nó lê đi thì nó mới hoàn hồn. Lúc kéo cô vui vẻ nói:

- Không ngờ mày làm ba tao cười được đó

- Đi đâu vậy. Đem tao bán à? _Nó phớt lờ câu nói của cô hỏi

- Con hâm, đi tí nữa biết. Mà mày có băng riêng à.Sao không nói tao biết _Cô hơi phồng má nói

- Trẻ con tao không nên dọa con nít _Nó giọng trêu đùa

- Xừ... Đủ rồi đi ra xe thôi _Cô dừng lại ở 1 căn phòng lấy 1 cái túi rồi nói. Nó tò mò hỏi:

- Gì vậy mày?

- Tí nữa biết _Cô ra về thản bí đáp

5p sau nó đã yên vị trên chiếc ô tô, cô hút sáo ngồi bên cạnh toe toét cười. Nó tự nhiên cảm thấy mình thật nhẹ dạ cả tin. Chiếc xe đi qua 1 hầm tối tăm, ra khỏi hầm nó bất ngờ vô cùng.

Đây là...băng đảng của ông Hoàng - Dream Fight (D.F). Sao nó được đưa đến đây? Nó có đặc tội gì với ông Hoàng đâu chứ. Hay tại nó quá vô lễ? Không phải chứ ông Hoàng có chửi gì nó đâu?...v...v...Trong đầu nó hiện ra hàng ngàn câu hỏi. Cô thấy nó cứ ngẩn ngơ như người mất hồn nên lên tiếng nói:

- Đi thôi ba tao đợi mày ở phòng thử thách

- Phòng thử thách? _Nó nghi hoặc hỏi

- Ờ, là mày sẽ thực hiện tất cả 3 thử thách: bắn súng, phi tiêu và võ gồm: karate, akido, triệt quyền đạo. Hoàn thành sẽ có phần thưởng. Như vậy đó. _Cô phân tích cặn kẽ rồi dừng lại ở 1 cánh cửa nhỏ. Vậy thôi khi mở ra bên trong là 1 gian lớn gồm ba cách cửa khác. Gian chính phòng ông Hoàng cao ngạo ngồi ở trên hướng các cô nói:

- Trúc Anh, con nói chưa?

- Yes,sir _Cô làm dáng vẻ tuân lệnh của bộ đội trả lời

- Vào phòng 1- bắn súng, Trung cậu vào làm mẫu 1 lần duy nhất. Ta sẽ theo dõi qua camera_ Ông Hoàng lạnh lùng ra lệnh

- Vâng thưa boss_ Trung gật đầu nghe lệnh

30p sau- Kết quả

Phòng1 - bắn súng: trúng hồng tâm (5p)

Phòng2 - phi tiêu: trúng hồng tâm (5p)

Phòng 3 - võ:

+ Karate: thành thực (10p)

+ Akido: thành thực (5p)

+ Triệt quyền đạo: khá thành thực, còn yếu phần tay trái (5p)

A~ mọi người đều bất ngờ nha. Thành thực 3 thử thách chỉ duy nhất 1 lần làm mẫu. Nó ra khỏi phòng thứ 3 mà mồ hôi nhễ nhại. Một chết nó rồi, Triệt quyền đạo khó quá! Giờ nó mới biết băng An&Bl của nó còn nhiều thiếu sót. Ông Hoàng nhìn nó hài lòng gật đầu:

-Ta không nhìn nhầm con. Selena có muốn hay không làm con nuôi ta?

Lời của ông Hoàng vừa dứt, làm cho mọi người từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác. Cô đang cầm cái kẹo trong tay mà tự chủ làm rơi, nó đang lau mồ hôi thì tự giác khựng lại, mọi người không hẹn mà cùng há hốc mồm. Đều chung 1 suy nghĩ

" Ông Hoàng / boss của họ vừa nói cái gì???"

#Hết chương 3

#lê: cảm ơn bạn Minamoto đã ủng hộ Nhi nha:)

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Trường Học

- Ông vừa..vừa nói gì vậy?_Nó ấp úng hỏi. Nó phải chẳng nghe nhầm?

- Ta nói Selena con có muốn hay không làm con nuôi ta_Ông Hoàng hướng nó nói lần nữa. Nó là 1 nhân tài, ông bỏ qua thì ông không còn là Lâm Hoàng

- Đồng ý đi mà_Cô vui mừng kéo áo nó

- Tại sao vậy?_Nó nghi ngờ hỏi ông Hoàng, bơ luôn câu nói của cô

- Con..có tài năng_Ông Hoàng trả lời

- Từ chối có bị sao?_Nó nghi ngờ hỏi

- Đương nhiên là có_Ông Hoàng vô tư trả lời. Lời ông đề nghị có ai dám từ chối (ra lệnh thì có)

- Vậy tôi đồng ý_Nó dứt khoát nói

- Đổi cách xưng hô thôi, Selena_Ông Hoàng dời chỗ ngồi đi xuống hài lòng nhìn nó

- Vâng thưa...ba_Nó hơi ấp úng trả lời

- Tốt, từ giờ nhờ con chăm sóc Pun_Ba Hoàng nhìn nó rồi nhìn cô. Cô hí hửng trả lời:

- Selena, sau này nhớ giúp đỡ Pun nha

- Gớm tao phải nhờ mày giúp tao ý chứ_ Nó mỉm cười đáp
- Được rồi, sắp xếp đồ đạc về nhà. Sẽ có người mang quần áo ở trường cho Selena. Ngày mai chuyển tới trường mới. _Ba Hoàng lên tiếng dặn dò cô và nó
- Vâng thưa ba_ Cô và nó đồng thanh. Rồi cả 2 cùng đi ra khỏi phòng hướng xe ô tô đỗ bên ngoài. Khi cả 2 đã ngồi yên vị trong chiếc xe. Xe khởi hành...

~~~~ 15p sau - tại 1 toà biệt thự ở ngoại ô ~~~~

- Đến rồi, từ nay mày sống ở đây nha_ Cô xuống xe nói
- Biết rồi, bác Minh ơi xách hộ hành lí cho cháu nha_ Nó lễ phép nói
- Vâng, phòng cô ở lầu 2 tôi sẽ xách hành lí lên trước_ Bác Minh vâng lời nghe theo
- Ok, cảm ơn bác_ Nó mỉm cười đáp
- Ê, mày ăn trưa thôi_ Cô nói rồi kéo nó vào trong toà biệt thự. Mời Bạn Đọc Tiếp Tại Trang: Bạn Gái Của Đại Ca, Thật Quá Đáng Sợ!

CHƯƠNG 6: TRƯỜNG MỚI!

Lời đầu: Merry Christmas các bạn đọc giả thân yêu của Nhi nha. Xin lỗi hôm qua Nhi phải ôn Thi nên hông thể đăng dài ra được. Để bù đắp chap này Nhi sẽ viết đến giới hạn luôn. Cảm ơn ~

~~~~~\$\$\$\$\$\$\$\$\$~

- Stopppp, phải cho tao coi phòng đã_ Nó kít chân lại nói
- Uk, đi tao dẫn mày, phòng mày cạnh phòng tao lầu hai á. Đây nè_ Cô vừa nói vừa kéo nó lên lầu hai xong dừng ở 1 cánh cửa nói. Nó thì hết cách với cô, hậu đa hậu đậu tham ăn như con nít. Ngán ngấm chả muốn nói nó đẩy cửa bước vào. Căn phòng chủ yếu màu lam và ngọc, đầy đủ những vật dụng cần thiết. Nó phải công nhận cô chỉ được mỗi ở cái điểm này. Còn lại...nó xin thưa là vút.
- Tốt, tao tưởng mày phang cho tao ngay màu đen trắng của Hắc Bạch Vô Thường thì khổ_ Nó nhàn nhả vừa nói vừa đi xuống nhà
- Xì, mày nghĩ tao là ai chứ?_ Cô nói mặt chuẩn bị phòng phòng. Nghe vậy, nó liền đáp
- Con điên ở Trại Cao Đà mới bỏ trốn
- Mày...tao hông thèm chấp_ Cô hất mặt kiêu ngạo
- Đi ăn không? Hay nhịn đói_ Nó ngược mặt nhẹ nhàng nói
- Có có_ Cô quay ra mắt sáng quắt lên, chạy xuống định ôm nó thì bị nó từ chối không thương tiếc. Vì thế suốt cả bữa ăn cô ngồi than vãn với bác Minh và cô Lan - cô giúp việc của nhà. Nó nhìn 2 cô chú mà ánh mắt đầy cảm thông...Ăn xong nó về phòng làm 1 giấc ngon lành và đương nhiên cô cũng vậy
- Buổi chiều-----
- Cô chủ ơi_ Bác Minh ở ngoài cửa gọi
- Bác vào đi ạ_ Nó uể oải trả lời
- Đây là đồng phục mới của cô. Tội để đây nè_ Bác Minh nhẹ nhàng nói rồi khép cửa lại. Nó không để ý, trùm chăn ngủ tiếp.
- Sáng hôm sau-----
- Ê, dậy mày_ Cô gọi
- Sớm mà_ Nó đáp
- 6h30 rồi bà nội_ Cô nói đập cửa xông vào. Nó vẫn không động dậy, cô chợt nghĩ ra 1 cách rất hay. Cô nhấc chiếc điện thoại giả vờ nói:
- Ba à, Thảo Nhi nó..._ Chưa nói xong thì cô đã bị nó giật mất cái điện thoại. Cô cười:
- Lần sau là thật đấy. Mà mày ngủ gì ghê, nhịn cả bữa tối
- Kệ tao xuống trước đi_ Nó đuổi cô ra khỏi phòng và đóng sầm cửa. Cầm túi đồng phục vào VSCN. 10p sau trước gương là 1 thiên thần với làn da trắng, đôi mắt to tròn,... Nó nhìn mà thấy ngán, vẻ đẹp này của nó sẽ làm ngất ngây chúng sinh mất. Nó chợt nghĩ ra 1 ý tưởng: đầu tiên nó làm 1 kiểu tóc

cột thấp, sau đó đeo 1 đôi kính dày, mặc chiếc áo khoác che đi làn da, lấy bút dạ chấm 2 bên má làm mụn, bôi tí son thâm vào môi, cuối cùng là dán mấy cái gố nước vào bụng. Xong xuôi nó xuống dưới nhà cô đang định chửi nó quay sang thì cái ý nghĩ đấy bay đâu hết. Cô mắt chữ O mồm chữ A nhìn nó ập ứng:

- Mày...mày....là...con bạn của tao?

- Thế mày nghĩ đứa nào?_Nó đáp

- Kinh quá mày, định bày trò gì vậy?_Cô nghi hoặc nhìn nó hỏi

- Thay đổi chút thôi. Thôi đi cho tao hoá giang gã trường hầy thả tao_Nó nói rồi kéo cô đi. 10p sau nó bước vào từ cổng trường nhanh chóng gây xôn xao. Tính bà tám của mọi người trôi chảy:

- Con kia xấu quá

- A, con hùi

- Kinh khủng quá!

- Tòm quá

Bla....Bla...bla.....

Nhưng nó thềm để ý trực tiếp hướng phòng hiệu trưởng mà đi. Cô ở trên tầng 2 nhìn xuống...

Nó là muốn làm gì???

#Hết chương 4

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Cộc...Cộc

Nó đứng trước cửa phòng hiệu trưởng gõ cửa. Nó khá hồi hộp. Thật ra đây là trường Kingstar của bác nó. Hồi nhỏ nó còn nhớ rõ Bác Nhật là anh họ của ba nó, rất yêu thương nó. Nó khề mỉm cười, hồi đó nó có 5 tuổi thôi nhưng nó nhớ như in bác Nhật nhìn nó rồi nhẹ nhàng bế bổng nó lên cao, khen nó dễ thương giọng bác rất trầm nhưng ấm áp vô cùng. Còn có nó còn nhớ Cô Kim Duyên nha, đó là vợ của Bác Nhật. Bác Duyên cũng rất hiền luôn cho kẹo khi mỗi lần nó bị anh hai nó lạnh lùng bơ nó. A ~ nó thật háo hức. Không lâu sau giọng nói thân quen từ sau liễn truyền đến:

- Vào đi

Nó bước vào, hơi ngỡ ngàng bác Nhật già đi rất nhiều. Cũng phải, 11 năm trôi qua rồi mà. Nó khề mở lời, giọng có chút trẻ con:

- Bác Nhật

Bác Nhật nhìn nó, cố xem là ai. Nhưng ông không thể nào nhớ ra ông chỉ ngờ ngợ cái giọng trẻ con này...Ông nghi hoặc hỏi:

- Thảo Nhi, có phải con?

- Vâng_Nó vui vẻ trả lời

- Nhưng mặt và quần áo của con...?_Bác Nhật có chút vui mừng nhưng không hiểu nó lại định tặng cái gì cho trường của ông mà phải hoá trang thành bộ dạng này

- Hihi, chơi thôi bác_Nó cười gượng

- Thế sao về Việt Nam để trường Bác vinh hạnh nhận con vào học đây?_Bác Nhật mỉm cười nói

-Bác à ba và hai con quá đáng lắm luôn. Con chỉ có trêu giáo viên, đánh nhau làm vỡ kính, đốt quần áo và bàn học của thằng Quang, cũng chỉ phá vườn nhà trường, phá hông cửa cổng...bla...bla...

- Được rồi thế là bị đuổi chứ gì? _ Ông cất ngang nói. Chứ để nó nói tiếp thì hết ngày mai cũng chưa xong. Bỗng thành thích dài dằng dặc.

- Thì...vậy...ạ. Mà con học lớp nào bác? _ Nó hỏi

- Để xem. 10b2 nhé cạnh 11a2 và 10a2 tầng 2 đó. Thiên Phong học 11a2 đó. Có gì qua gặp nó _ Ông trả lời

- Ok _ Nó trả lời rồi ra ngoài. Lòng có chút vui vẻ. Nó làm sao mà không nhớ Thiên Phong. Thiên Phong quan trọng như hai nó a. Anh họ nó - Dương Thiên Phong con của bác Nhật và Bác Duyên rất hay bênh nó nha và luôn bảo vệ nó nữa. Haha...tâm trạng của nó lằng lằng đâu còn để ý những ánh mắt kì thị xung quanh. Chà! Cuộc sống ở trường của nó sẽ khó khăn đây

-----.....-----

Nó ở trên tầng 2 tìm đi tìm lại vẫn không thấy 10b2 của nó hay 11a2 và 10a2 đâu. Tự hết thăm trong lòng tầng 2 gì mà rộng thế không biết. Thình thoảng nó còn bị mấy người xung quanh thì thầm nói xấu nhưng nó đâu thèm chấp. Nó đang LẠC đó, mãi tìm mà đâu chú ý xung quanh....Từ đâu đi đến 1 cô gái ngán chân nó, theo chiều nó kéo ả ngã cùng...

~~~~SÂM_BỊCH~~~~

Tiếng va chạm vang lên, nó khó chịu ngược mặt. Người va phải nó là 1 bạn nữ xinh xắn, gương mặt non nớt vắt không ra sữa (hôm qua Nhi mới học câu này xong á) mái tóc đen dài, thân hình chuẩn người mẫu nha. Nhưng...cái ánh mắt kì thị mọi người dành cho nó là sao? Người bị va là nó mà ta. Nó nhẹ đứng dậy, khẽ nhún nhảy chân nó bị trật rồi cổ chịu đựng cơn đau nó hướng người kia nói bằng giọng giả:

- Nè, cô đó va phải tôi không xin lỗi à.

Người nọ được 1 bạn bên cạnh đỡ quan tâm hỏi:

-Từ Châu, sao không?

Từ Châu cười trả lời cô bạn đó xong mới hướng nó trả lời:

- Mình không sao. Bạn ơi là bạn đâm mình trước...

Nó nghe không xuôi tai. Cái gì mà đâm mình trước? Có cc rõ ràng ả Từ Châu đó đâm nó trước. Nói dối vừa thôi chứ má đạt giải thưởng diễn viên Hô Ly Gút được rồi đó. Nhân việc này nó trút giận luôn:

- Xin lỗi

-Nhưng... _ Từ Châu mắt ngấn nước

- XIN LỖI _Nó quát. Chạm vào giới hạn của nó rồi

-Mình...m..ình...xin lỗi _ Từ Châu nước mắt rơi (diễn sâu)

Nó hài lòng gật đầu định bỏ đi thì...

~~~~Sâm~~~~

Nó bị 1 nhóm người từ đâu chạy đến đẩy mạnh vai nó khiến nó ngã xuống chân bị chấn động khiến nó không thể đứng dậy...Khó khăn ngược nhìn, thì ra là 1 đàn fan của ả Từ Châu. Biết sao nó biết không? Áo hình Từ Châu, quần hình Từ Châu, mũ hình Từ Châu,v...v... Nó thắc mắc chắc

cái quần trong của bọn chúng cũng hình Từ Châu.

Bọn fan đó nhìn cô quát:

- Sao dám bắt nữ hoàng của chúng tao xin lỗi hả?

Nó không trả lời, ánh mắt lạnh lùng. Bọn fan tức giận định đánh nó thì:

- Tránh ra

Từ đâu đi đến 1 chàng trai mái tóc xám lạnh lùng, quần áo chỉnh tề, ánh mắt bất cần đời. Đi theo là

1 nam và 1 nữ có vài phần giống người đi trước. Tính bà tám và hám trai hám gái của mọi người nổi lên

- Dương Thiên Phong kia.....đẹp trai quá.aaaaa

- Dương Chi Từ kia aaa em ấy thật kute

- Dương Tô Mộc kia cute quá đi...

Bla...bla....bla....

Thế là mọi người nhường đường cho 3 người họ đi qua. Thiên Phong lướt qua nó không thương tiếc. Chi Từ có khuyên anh cứu nó nhưng anh không nghe nên Chi Từ chỉ để lại cho nó ánh mắt cảm thông. Tô Mộc thì không muốn chút phiền phức nên đi qua nó luôn. Lúc đầu nó vui vì gặp lại Thiên Phong anh nhưng thấy anh lạnh lùng bỏ nó, nó gắt:

- Dương Thiên Phong, anh là dám bỏ em?

#lê: Nhi xl Nhi bị ốm. Xui! Đầu năm lun. Cảm ơn mn vẫn theo dõi truyện nha

#Hết chương 5

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Thiên Phong lạnh lùng quay lại nhú mày hỏi:

- Cô là ai? Sao tôi không dám?

- Xứ, anh mà dám_Nó kiêu ngạo nói. Hồi nhỏ Thiên Phong cực sợ những trò quỷ quái mà nó gây ra nha. Nào là cho sâu vào quần anh nào là rút mắm tôm vào cặp sách anh nào là đốt cả cái sân quần vợt chỉ vì muốn anh đưa nó đi chơi....vv...vv...Nói chung là ngay từ nhỏ anh đã sợ khiếp những trò này bày ra. Nghe câu nói này Thiên Phong nhăn mi, người con gái xấu xí này với anh thật có quan hệ? Từ Châu nhìn anh không chớp, cô đã đơn phương anh từ khi mới vào trường...lặng nhìn và ngẫm nghĩ. Đây chính là thời điểm thích hợp gây ấn tượng với anh. À mở giọng ngọt sớt:

- Thiên Phong bạn ấy động mình...bắt mình xin lỗi...hic...

Thiên Phong lạnh lùng nhìn Từ Châu ánh mắt hờ hững:

- Tô Mộc

- Anh hai cô ta là Du Từ Châu người Trung Quốc du học, hiện là người mẫu tuổi teen kiêm ca sĩ và diễn viên. Khá nổi tiếng_Tô Mộc nhẹ đẩy cọng kính đáp

- Ủ, còn cô gái xấu xí này

Anh quay sang nó

- Học sinh mới chuyển_Tô Mộc đáp. Chi Từ đứng sang 1 bên coi kịch.3 Nó thì tức nghen cô. Được lắm! Dám bảo nó xấu, anh chết chắc rồi (t/g: xấu bome ; nó: nói nữa xem * giờ nắm đầm * ; t/g: lala ta vít tít) Bình tĩnh nó nói:

- Thiên Phong, đưa em tới phòng y tế

- Không_Anh đáp cụt ngủn

- Dám không nghe lời?_Nó trả lời.

Từ Châu lên sàn à nhảm lên tiếng:

- Bạn gì ơi, bạn không nên....

- IM_Nó cất ngang. Một giọt hai giọt ba giọt. Vâng! Nước mắt của Từ Châu 1 lần nữa rơi xuống. Nó nhìn tới hóa đá, diễn max giỏi đi...

~~~~CHÁT~~~~

Mọi người ngỡ ngàng, má nó lúc này bị in 5 vết tay đỏ hằn, chỉ nhìn thôi mà tưởng như vắt ra được máu. Một lần nữa gã đánh nó là fan của ả Từ Châu. Nó thấy...ả khề cười...nó ngã mạnh xuống đất tay cọ sát sàn nhà khiến bị chảy máu, chiếc kính rơi ra...Mọi người bất ngờ 1 lượt đằng sau cặp kính là 1 đôi mắt tím trong, lấp lánh 1 ánh buồn thoáng thoáng. Gã kia không tha cho nó, đưa tay lên cao và đánh xuống...

~~~~RÂM~~~~

Chương 7

Gã định đó nó giờ chính thức nằm sõng soài trên mặt đất. Vì sao ư?? Vì ngay lúc gã định đánh nó thì anh chạy đến đỡ đòn hộ nó thuận tay vòng qua cổ gã nhấc chân đạp mạnh sau lưng. Gã bổ nhào về phía góc tường. Du Tử Châu và mọi người đều nhìn anh như sinh vật lạ. Anh không quan tâm mà nhấc chân về phía nó lo lắng hỏi:

- Thảo Nhi, em không sao chứ?

- Giờ mới nhận ra em à _ Nó nhìn anh trách móc

- Anh xin lỗi, đi anh dẫn em vào phòng y tế _ Anh nhẹ nhàng ôn nhu đỡ nó dậy, ánh mắt thoáng sự lo lắng sự yêu thương vô bờ. Chi Tử và Tô Mộc cũng đi theo để lại hàng nghìn ánh mắt lơ mơ kia ở lại. Qua 10p sau đám đông mới giải tán...

~~~~~Phòng y tế~~~~~

- Ách, đau bome em không bơi nữa đâu _ Nó kêu ca

- Không bơi sao khỏi được, ngồi im xem nào _ Anh gắt nặng thế này mà cứng đầu dễ sợ. Chi Tử và Tô Mộc nhìn mà bất ngờ. Anh hai họ mà cũng có lúc dịu dàng chu đáo vậy sao? Họ có chút ghen tị với nó. Sau khi bôi xong thuốc nó nằm trên giường hỏi:

- Ai đây anh?

- À đây là em trai anh Dương Chi Tử còn đây là em gái anh Dương Tô Mộc. Mấy đứa đây là Kha Thảo Nhi mà anh thường nói cho mấy đứa nghe _ Anh giới thiệu

- Chào hai em _ Nó thân thiện làm quen và 2 bọn kia thì đáp bằng ác ý:

- Chào bà la sát (đồng thanh luôn cơ chứ)

Nó khoé mi nhẹ giật hỏi:

- Ai nói chị là bà la sát vậy?

- Anh hai ạ _ Đồng thanh đợt hai (nhẹ nhàng phản bội anh mình 1 cách không thương tiếc)

Nó lia ánh mắt về phía anh mới hỏi:

- Có phải hay không anh không nhớ những chuyện năm xưa?

- Thì nhớ nên anh mới gọi em là bà la sát...Ấy chết _ Anh vô thức trả lời

- Dương Thiên Phong, anh được lắm nói em xấu chưa đủ giờ còn bảo em là bà la sát. Hay là anh nhớ những trò chơi em bày ra _ Nó gần giọng nói

- Không phải đâu _ Anh lắc đầu lia lịa

- Không là có, vậy đi _ Nó không thèm nghe anh nói phán luôn

T.T Uể oải anh đáp:

- Hai đứa về lớp đi.

- Không ạ _ Đồng thanh đợt 3

- Ở lại làm gì? _ Anh nghi hoặc hỏi

- Nghe chuyện của anh hồi nhỏ _ Đồng thanh đợt 4

Anh còn nói được gì nữa? Chỉ để lại 1 câu rồi đi khuất:

- Hôm nay thôi.

Đợi anh đi khuất nó bắt đầu kể....

tua, tua

Ở lớp 10a2 Trúc Anh đang học mà không thể không lo cho nó.

Hôm sau vẫn bình thường, cô và nó tung tăng đi học trên con đường nắng và dài..Tiếng trống trường vang lên báo hiệu giờ học bắt đầu.. Nhưng lúc này nó thì đang bị vây bởi 5 thằng to con...

~~~~~30p trước ở Lớp học~~~~~

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA ~

Tiếng la thất thanh của bà Loan vang lên khiến cả lớp bật cười khúc khích. Bà tức giận quát:

- Ai để con chuột cao su này lên đây?

-.Con ạ_Nó đứng đây thừa nhận

Cả lớp không ai nói gì. Ừ thì nó xấu thật nhưng giọng nói dễ thương hơn nữa rất hòa đồng. Nó toàn giúp cả lớp bày trò trêu giáo viên không ưa à đánh chính lại nó muốn cup học thôi. Bà Loan nhìn nó tức giận:

- Đã xấu xí mà còn hư đốn. Vô giáo dục

Nó cười mỉa đáp:

- Thưa cô, thứ nhất cô cũng xấu chả hơn gì con với lẽ đây con là gương mặt tự nhiên còn cô phẫu thuật và trang điểm nữa. Thứ 2: con mà hư? Vậy còn ai ngoan? Thứ 3 vô giáo dục? Thế cô nói con xấu xí và hư đốn thì giáo dục của cô con thắc mắc xem nó như thế nào đây

- RA NGOÀI_Bà nghẹn lời không nói được gì nên đuổi nó đi

- Ra thì ra. Dạy tốt cùng với con chuột nữ này_Nói xong nó ném thêm 1 con chuột lên chỗ bà Loan đang đứng làm bà sợ mà ngồi uỳnh 1 cái xuống sàn

Còn nó? Đương nhiên ra Net chơi game rồi. Đi được 1 đoạn, khẽ nhìn lên trời. Ông trời à~ Âm u thế làm gì nha, kiểu này tầm 15, 20 phút nữa mưa rào chứ chẳng chơi. Đi đường tắc vậy!

Ủa? Bên kia là...?

Đánh nhau sao? Mà cái người đứng giữa kia cũng đẹp trai quá đi, nể tình trai đẹp bản tiểu thư hào phóng ra giúp mỹ nam vậy. Cô mà nhìn lại..?

Chắc 5:1 bất công nha, tính nữ hiệp nổi lên ấy thế là giờ 5 đấu 2

~~~~~Kết thúc hồi tưởng~~~~~

Ai biết nó cứ thích lo chuyện bao đồng cơ chứ. Thôi kệ! Nhờ giúp rồi giúp luôn cũng được. Nó quay ra người mà nó định giúp ngay lập tức mất O mồm A. Mỹ nam là mỹ nam Hàn Quốc phải không??? Sao có thể hoàn mỹ tới vậy??? Aiai đây không phải lúc nghĩ tới những chuyện này. Nó mở lời:

- Tội với anh hợp tác đánh bại bọn chúng nha

- Không_Người nọ đáp cụt ngắn

- Anh nghĩ 1 mk anh đánh được họ sao?_Nó hỏi tiếp

- Ừ_Người nọ đáp

- Đồ Kiêu Căng_Nó xì mũi đáp rồi đứng qua 1 bên xem kịch

-----5p sau-----

Bọn kia nằm im tại chỗ ôm bụng đau đốn. Người nọ thì bỏ đi. Nó luyến tiếc nhìn bóng lưng khẽ mỉm cười...

#Hết chương 7

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 8

Truyện kể rằng, vào 1 ngày trong xanh có 3 chị em vui vẻ đi bên cạnh nhau, bỏ mặc người đằng sau đang hồng hộc đuổi theo..

~~~~~3333333333333333~~~~~

- Tô Mộc, Chi Từ_Từ xa nó về mặt hơn hờ nói
- Chị Thảo Nhi_Chị Từ thấy nó mừng rỡ
- Ê ê đừng bơ anh nhé_Thiên Phong chen lời
- Chi Từ chị quen người này hờ?_Nó bơ lời anh quay qua Chi Từ hỏi
- Không ạ_Chị Từ cười tươi nhìn nó
- Này này không phải hôm nay anh đưa em đi chơi rồi còn gì chả lẽ vẫn giận anh vụ đó chắc. Trẻ con vừa thôi_Anh nhìn nó cười nửa miệng
- Rồi. Ok em trẻ con em đi 1 mk tập thành ng lớn. Chi Từ Tô Mộc đi nào_Nó hất mặt bỏ đi Chi Từ liền bỏ anh đi theo nó. Anh nhìn Tô Mộc vẫn chưa đi thì sáng mắt:
- Tô Mộc...em...
- Anh...trở nên thật ngu ngốc. Đáng đời_Tô Mộc đẩy gọng kính cắt ngang lời anh rồi cũng bỏ đi. Anh nhìn nó nước mắt chảy ròng "Sao em cướp 2 đứa em của anh chứ? " xong cũng đành lòng mà "theo " nó

----- TRƯA - 12H15 -----

- Đói quá đề_Nó ôm bụng kêu
- Chị ăn gì em gọi cho_Chị Từ nhanh nhẩu hỏi
- Ham bơ gơ bò và trà sữa sôcôla thêm 1 chiếc bánh sôcôla nha Từ Từ_Nó phang lèo lèo
- Lấy cho anh với Chi Từ_Anh lên tiếng
- Vâng_Chị Từ hướng nó xong quay qua anh - Anh ko có chân à tự mua đi

Anh ngờ người định nói gì thì....

* Tít tít tít*

Chuông tin nhắn của anh vang lên. Đọc tin nhắn xong anh khấn trương:

- Xin lỗi 3 đứa anh có việc về trước nhé
- Quan trọng hơn em sao?_Nó nhàn nhã mở miệng
- Đến muộn thì tính mạng của anh cũng chả còn_Nói xong anh liền bỏ đi. Chi Từ cũng đi lấy đồ ăn. Nó thì nghe xong mà bòn chòn ngồi không yên. Chuyện gì mà ảnh hưởng tới cả tính mạng cơ chứ? Không được nó muốn biết.CHƯƠNG 13: GẶP LẠI MỸ NAM- SM?

Nó ngo xung quanh nghĩ đây là cơ hội tốt vì chỉ còn Tô Mộc ngồi với nó chứ tí nữa Chi Từ quay lại...nó không dám nghĩ tới. Ủ thì đúng là nó cũng quý Chi Từ đi nhưng mà Chi Từ cũng quan tâm nó quá mức rồi. Đợi Chi Từ quay lại đảm bảo nó sẽ không đuổi kịp anh cho coi. Khẽ rùng mình nó giả vờ ôm bụng lâm vè mặt khó chịu:

- Tô Mộc, chị thấy đau bụng quá chị về trước nhé nói với Từ Từ giúp chị

Chưa để Tô Mộc trả lời nó lao vút đi vì không còn thời gian nó thấy anh nổ máy rồi. Nhanh bắt 1 chiếc taxi nó liền theo sau. Tô Mộc nhìn bóng lưng nó khẽ thở dài "Hai à đừng nên bao giờ kích động vào trí tò mò của chị Thảo Nhi " nghĩ vậy thôi chứ không thể nói ra. Quá muộn rồi! Nhấp hụm trà lại nghĩ sao mà nói cho Chi Từ biết.mà cậu ấy không bị sock đây " chị à sao chị đi rồi mà cũng hại dc người vậy? " (t/g: chuyện chị Thảo Nhi mà lị)

~~~~

Xe anh dừng lại ở 1 căn nhà nhỏ hoang vắng gần trường. Nó nghe nói là ở đây có oan hồn ma nha nên nơi đây mới hoang vu như vậy nhưng nó là ko sợ nha. Chỉ tiếc cái ông taxi nhát quá mà nó vừa xuống xe thì ông đã phi đi luôn. Nó tự hỏi ko biết ông ta có sợ đến nỗi tè dầm ko nữa. Tuy vậy nhưng nó cũng khá vui vì tiết kiệm đc chút tiền. Gác bỏ suy nghĩ kia nó theo đuôi anh đi ra sau nhà...

...

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA ~~~~~

Tiếng thét trời sấm của nó vang lên khiến muôn thú bỏ chạy khiến cây cối sợ hãi và cũng khiến mọi người bất ngờ

"Kia....kia....kia...là...M...M.đó còn...còn...có...mỹ nam hôm qua....ko lẽ mỹ nam là S...S...???"

* chú thích

M: là người thích bị hành hạ

S: là người thích hành hạ người khác hay cũng có thể nói là người lấy việc hành hạ người khác làm trò vui của mình

#Hết chương 8

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Ai ai mina HAPPY NEW YEAH. Chà chà lâu quá ko ra chap mới. Cũng chịu thôi chứ Nhi bị biếm anidam nên mẹ hồng cho dùng điện thoại. Mina vẫn khoẻ chứ? Đừng trách Nhi nha hihi iu mina năm nưn ~

-----#####-----

- Thảo Nhi em làm gì ở đây? _Anh quay ra sau lưng ngạc nhiên hỏi
- Ơ ơ anh anh...kia..kia... _Nó ấp úng ko nói nên lời
- Chắc! Em về đi _Anh nhanh chóng đuổi nó
- Không...em... _Nó đã đến tận đây rồi sao về tay ko được
- Cô là ai? _Người ngồi ở trên văn phòng thái văn biểu cảm lạnh lùng bất cần đời như hôm nọ hướng nó hỏi

Nó nhìn hần mang chút thần thờ vẫn vẻ đẹp đó vẫn khí chất đó tuyệt không thể nào là S được... nhưng sao cô gái và 2 chàng trai kia chịu quỳ cho hần sai thuộc hạ đánh chứ. Nó không ngốc nhìn ra cũng biết hần là Boss rồi. Dừng suy nghĩ điều chỉnh nhịp thở nó cao giọng:

- Kha Thảo Nhi
- Thảo Nhi về ngay cậu ta ko phải là người em có thể đụng đâu _Anh lo lắng khuyên ngăn
- Người của mày à? _Hần vô cảm hỏi tiếp
- À...boss...em tao nó... _Anh quay qua đáp
- Tao hỏi: người của mày à? _Hần trả lời không thèm nhìn anh
- Là em tao _Anh nói tay tự động nắm thành quyền
- Ồ..thứ vị thật _Hần lơ đãng trả lời
- Ko nó rất rắc rối và khó chiều. Tao xin mày cho nó về đi _Anh nhẹ giọng phản bác
- Là cô ta tự đến. Phải không? _Vẫn cái giọng đó

- Khoan đã, anh ta nói em thú vị..._Nó lên tiếng
- Cái thú vị của cậu ta không có phải thú vị bình thường đâu. Nhanh về bây giờ còn kịp đấy_Anh cắt lời

#Hết chương 9

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

- Khoan đã từ nãy giờ em không hiểu gì cả hấn ta là ai và tại sao anh ở đây?? Rõ ràng hấn ta không phải người bình thường..Hơn nữa em tuy tò mò về hấn nhưng hấn đối với em thú vị như thế nào em cũng không quan tâm vì chắc chắn dù có là việc gì cũng chả ảnh hưởng tới em. Còn nữa vừa nãy anh gắt cái khi khô em chưa nói xong đã xen vào. Hừ đạo này anh gan thật đấy_ Thảo Nhi nói giọng nghiêm túc mắt tím ánh lên tia lửa giận. Không gian yên lặng nhìn người con gái có vóc dáng nhỏ bé này mà có vài phần kinh ngạc cùng kinh nể. Đáng nhỏ mà tâm lớn. Họ đã rút ra một câu " Không nên trông đáng mà bắt tâm người "

Người ngồi trên kia vẫn ánh mắt nó vẫn giọng nói đó khề lên tiếng:

- Vậy cô nên đứng xem. Kín ngoại lệ chỉ có 1
- Được sẽ không có lần sau_ Thiên Phong trả lời

Nó bên cạnh khều áo anh hỏi:

- Nè ai đấy? Còn đang xảy ra chuyện gì??
- Em lạ thật vừa nãy còn hùng hồn quát anh cơ mà sao bây giờ nhỏ nhẹ thế_ Anh cười nhẹ nói

Nó nhéo vào lưng anh 1 cái rõ "nhẹ" tròng mắt cảnh cáo. Anh chịu thua kẻ:

- Trên kia là Lâm Hạo Thần chủ của Bang Ghost Dragon (G.D)

Đoạn này nó ngắt lời:

- Tên gì nghe hăm thế

Anh cười trừ trả lời:

- Lúc lập bang Yun giao cho anh và Ken việc đặt tên do bận nên anh chuyển cho Ken mà Ken là thằng mê Rồng nên mót đặt cho Bang là Ghost Dragon (Rồng Ma). Biết được việc này Yun mới hỏi Ken thì nó giải thích là muốn bang như 1 con rồng bá chủ của màn đêm. Nghe cũng được nên bọn anh lấy tên này

- Ồ mà Yun là Lâm Hạo Thần à???
- Ừ_ Anh đáp
- Còn anh là Kín?
- Không sai_Anh gật đầu
- Mà bang gì ít người vậy còn nhân vật nào giống anh không anh Ken gì đó ý_ Nói rồi nó ngo xung quanh
- Anh cũng không rõ. Để anh hỏi Yun coi_Anh trả lời. Nói rồi đi đến gần hấn...

-----33333333-----

Một lúc sau anh quay lại khuôn mặt không mấy vui vẻ. Nó tò mò hỏi:

- Sao vậy anh?

Anh nhìn nó rồi chỉ ra 2 người đang quỳ kia phun ra hai từ:

- Gián điệp

- Thì? Nó hỏi tiếp " Thì sao? Theo luật bang mà trừng trị "

Anh thở dài:

- Anh là phó boss quy Bang phụ trách nêu ra luật lệ cho Bang nên theo như em thấy đó Yun chỉ gọi cho mình anh. Mà bây giờ hấn lại giao cho anh cái nhiệm vụ lỗi ra kẻ cầm đầu bọn gián điệp...

Nói đến đây anh lại thở dài thườn thượt. Nó theo đà:

- Hỏi thẳng đe dọa cho tụi nó nói

- Vẫn không khai _Anh đáp

Nó tắc lưỡi:

- Lạnh lùng kiêu ngạo thế kia chắc làm cho ai phật ý ghen ghét nên mới có vụ này đây

- Hấn á? Còn có ra mặt lần nào đâu mà kết thù với chả án

Anh giải thích

- Hay hấn làm phật ý dân? (dân nghĩa là các thuộc hạ ý ạ -3-) _ Nó hỏi tiếp

- Không bao giờ _Anh khẳng định

- Hay là do các anh? _ Nó tiếp tục tra hỏi

- Đâu có, tụi anh luôn làm việc thận trọng _ Anh vội lắc đồng biện mình cho mình

Suy nghĩ hồi lâu nó đã có đáp án nhưng..

- Kín họ gia nhập Bang lúc nào?

- Vừa tuyển thành viên thì phải _ Suy nghĩ chút anh trả lời

- Vậy ở đây có ai tham gia trước khi tuyển thành viên không? _ Nó hỏi tiếp

Nhìn qua 1 lượt anh đáp:

- Ngoài Yun và anh thì không còn ai cả. Có gì à?

- Em..nghĩ là em có cách vạch mặt hung thủ rồi _ Nó khẽ nở nụ cười

- Thật hả? Mà sao em làm được? _Anh nghi hoặc

- Anh nghĩ con cuồng Conan này mà không giải được vụ này sao? Em xem hết 894 tập phim Conan và truyện Conan tập 90 mà không ảnh hưởng chút gì bởi nó à? Mà em cũng không chắc sẽ thành công hay không đâu. Anh nên hỏi hấn trước _Nó cao giọng nói

Anh hơi chần chừ nhưng rồi cũng lên chỗ hấn hỏi. Anh tin cô em gái ranh ma này!

Lúc sau anh đi xuống gọi nó bảo:

- Lên kìa Yun muốn nói chuyện với em đó

Nó mỉm cười nó biết trước vụ này mà. Nhắc chân hùng dũng bước đi. Gần đến nơi..ngẩng cao đầu...không nhìn đường...liền vấp đá ở chân phải mà bổ nhào về phía trước...

#Hết chương 10

lè vote chia sẻ giúp Nhi đưê. Arigato <3 <3

* Lời nói ngoài *

Xin lỗi vì giờ mới đăng chương mới nhưng dù sao vẫn cảm ơn các bạn đã theo dõi. Chia sẻ, vote giúp Nhi nhé cảm ơn ♥≡♥

Thân,

Nhi

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

-----33333333333333333333333333333333-----

Theo đà, 2 mắt nó nhắm tịt lại, nó cứ tưởng đã ngon lành hôn đất rồi nhưng sao không đau!? Lại có cái gì đó..lạnh lạnh..Khẽ mở mắt nó bất ngờ nhìn chăm chăm người bên cạnh suýt phụt máu mũi may mà hôm nay nó đã ăn trưa (t/g: liên quan gì nhi??). Tình hình là Lâm Hạo Thần hấn đang giang tay đỡ nó và vì tật mê trai bẩm sinh nó cứ ngất hấn cho tới khi:

- Ngất đủ chưa?_ Hấn nhẹ mớ lời làm nó tưng lên, đứng dậy áp ứng:
- Là tôi còn hơi sợ thôi giờ không sao rồi (t/g:đồ mê trai.)
- Vậy kế hoạch?_Hấn thờ ơ đáp. Nó quay lại chủ đề nói cho hấn nghe. Nghe xong khẽ nhú mi mông:
- Cô làm được?
- Cứ giao cho tôi_Nó trả lời dứt khoát
- Không được đề sơ suất_Hấn nhàn nhạt nói thêm

" Sơ suất? Ngu gì mà tự tìm cái chết " Nghĩ vậy thôi chứ ngoài miệng nó đáp:

- Ờ tôi biết rồi

Hấn không nói gì đứng dậy ra về, mọi người thấy vậy cũng ra về 1 số theo sau hấn. Nó cũng đi về thì nhớ ra cái gì đó xoay người hướng chỗ mấy kẻ gián điệp kia:

- Oi cậu bạn kia canh giữ chúng cẩn thận nhé. Đừng cho ai thăm ngoại trừ boss, phó boss cũng không cho thăm.

Cái người canh tụi gián điệp kia nghe vậy liền lớn tiếng:

- Sao tôi phải nghe cô? Cô là cái..

Định nói tiếp thì hấn chợt lạnh sống lưng, hướng về ánh mắt đang lạnh lùng nhìn mình:

- Làm theo đi_Yun vừa nói vừa tặng thêm một cái nhìn ý muốn nói là " kế hoạch mà hồng mày đừng hồng sống yên ". Cái người canh giữ kia rùng mình quay ra nó trả lời:

- Tôi biết rồi

~~~~~
Tan, ai về nhà nấy, nó cùng Thiên Phong gọi taxi đi về. Trên đường nó trầm ngâm nhìn ra ngoài cửa sổ, không khí im lặng, ảm đạm. Thiên Phong nhìn nó, chần chừ lên tiếng:

- Vậy kế hoạch là gì? Anh hiếm khi thấy Yun núm mi như vậy

Nó nghe vậy trả lời:

- Sao anh tỉnh mất vậy? Em không nghĩ anh đứng xa vậy mà anh còn có thể nhìn thấy chi tiết nhỏ vậy đấy.
- Sao anh có cảm giác em đang khinh thường anh nhỉ? Em đừng quên anh với Yun quen nhau ít nhiều cũng gần 8 năm. Chơi với nhau Yun lúc nào cũng lạnh nhạt lạnh lùng bất cần đời, luôn thờ ơ mọi thứ xung quanh, hấn còn là....

Thiên Phong nói tới đây thì bị nó ngắt lời:

- Được rồi anh không cần nói thêm gì nữa.

- Tại sao? Anh thấy em rất tò mò về Yun mà _Thiên Phong thắc mắc

- Vậy nên em sẽ tự tìm hiểu _Nó cười trả lời. Gió từ cửa lùa vào làm tung bay tóc nó nét mặt tinh xảo mà quyến rũ đôi môi đỏ mọng tự nhiên, má bánh bèo nhìn mà muốn cắn. Thiên Phong ngây ngất nhìn... Em gái của anh thật sự đã trưởng thành rồi!!

(t/g: úi zà anh Thiên Phong mê chị Thảo Nhi à nha; Thiên Phong: anh nào có phúc được vac con sư từ hà đông về nhà * cười * ; Nó: * từ đằng sau anh xuất hiện - nghiêng răng * anh nói ai sư từ hà đông? ; Thiên Phong * chuồn lẹ *)

Hồi lâu nó lên tiếng:

- Về kế hoạch thì 9h tối nay em gửi cho anh, còn nữa anh nhớ đề xuất nick Lâm Hạo Thần cho em để em nhấn luôn một thể

- Ừ. Mà em sống ở đâu anh nhờ bác tài đưa về _Thiên Phong đáp

- Không cần đâu, sắp tới nhà anh rồi còn gì. Anh về trước đi, dịp khác em dẫn anh tới _Nó trả lời

- Vậy cũng được, anh xuống trước. Mai gặp _Thiên Phong xuống xe cười chào nó. Nó chào lại và đi về nhà

~ 15 phút sau - ở nhà ~

Nó vừa bước vào cửa, cô liền nhảy cẫng lên ra cửi hỏi:

- Nè nè mày vừa đi đâu đấy? Mày về muộn à nha

- Mới 4h30, 5h muộn cái gì? Tao đi gặp người quen cũ thôi _Nó trả lời, tiện tay búng vào trán cô 1 cái rõ đau. Cô ai oán kêu lên:

- Cờ hớ, vừa về là đã đánh người ta. Mày không phải con người, đồ ác ôn

- Ồ! Thế mày là người à? _Nó khinh thường đáp lại

- Mày...mày...bất nạt tao...huhu...T.T _Không cãi lại được cô giờ chứng khóc nhè

- Cô hai, con lạy cô, diễn xuất sắc vậy hay cô đi làm diễn viên hô con nhò. Đảm bảo cô sẽ kiếm được bội tiền a _Nó chấp tay theo kiểu vái lạy cô.

Đùa thêm chút nữa cô mở lời đề nghị:

- Trời mát, lên thay đồ đi chợ với tao. Bàn cô nướng hôm nay đích thân vào bếp

#Hết _Chương 11

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Sau một hồi thay quần áo, nó xuất hiện trong một bộ quần áo Jean đơn giản kẻ xanh, tóc buộc cao cho vẻ năng động. Còn cô thì xuất hiện trong một bộ váy trắng nhẹ mặc thêm cho mình chiếc áo khoác gió, tóc thì được búi gọn vậy nên trông cô vô cùng dịu dàng và tinh khiết. Nhưng...trái với ngoại hình của mình, khi cô đi đến nửa cầu thang – thấy nó đang đứng dưới chòe cô, liền mở giọng gọi to:

- THẢO NHI ~~~~~ mày đòi tao hả???

- Tao là mới về đây, còn chưa thích ứng, tự ý đi lơ đâu lạc thì sẽ phiền phức lắm nha _Nó vừa bảo vệ cho tai của mình vừa trả lời cô

- Không phiền, không phiền. Tao còn nghĩ nếu mày đi lạc có khi lại gặp nửa kia của mà ấy chứ ^^ _ Cô hướng nó tiếp lời

Nó cười xoa cốc một cái rõ ê vào trán cô rồi đáp:

- Ăn nói linh tinh, tao có đối tượng rồi nha

Cô đang xoa chỗ bị cốc nghe vậy liền khựng lại vội vàng hỏi nó:

- WHAT? CÁI GÌ?? THẬT Á?? AI AI ĐÂY???

- Bí mật_ Nó cười ra vẻ bí mật nói rồi đi ra cổng. Người canh cổng thấy nó thì nhanh chóng mở cổng cho nó đi. Cô thấy vậy gọi to:

- Nhi! Nhi! Không đi xe hả?

- Tao đi bộ giảm cân_ Nó nói vọng lại. Cô nhìn chiếc xe rồi lại nhìn nó xong bĩu môi " Giảm cân? Giảm cân cái con khi ỷ, vóc dáng mày đã thế kia mày giảm nữa thì thành luôn bộ xương khô". Nó nghĩ vậy rồi cũng chạy theo nó

Sau 1 hồi "ngắm cảnh tâm sự thâu chiều" nó và cô cuối cùng cũng đã đến siêu thị (t/g: có 15p thôi mà các đại ý ==). Vừa bước vào siêu thị thì bao ánh mắt liền đổ dồn trên người cô và nó. Chắc chắc! Mĩ nhân có quyền mà ỉ! Chính vì vậy tụi nó nhanh chóng mua được những thứ cần thiết mà không cần xếp hàng làm gì, người ta tự liền nhường chỗ cho tụi nó (t/g: chẹp chẹp, ghen tị quá đê ; Nhi: chuyện tụi tao mà ra tay thì mọi chuyện sẽ xong ngay mà ; Trúc Anh: đứng đưng ; t/g: hắc 2 người cứ chờ coi)

~~~~~Ta là giải phân cách của ma nơ canh
^^~~~~~

Lạc rồi!

Nó chính thức đi lạc rồi!!

Lạc thật rồi!!!

Cách đây 10p truyện kể rằng do siêu thị quá đông (vì đến giờ cao điểm) nó và cô lạc mất nhau. Nó đi lòng vòng tìm cô nhưng đã 10p mà vẫn chưa tìm thấy. Đáng chết là lúc này điện thoại nó để ở nhà và quan trọng hơn nữa là nó không có nhớ số của cô. Và đương nhiên trong hoàn cảnh này, thấy một mĩ nhân đi một mình đương nhiên mấy thằng lưu manh không thể nào bỏ qua con mồi. Đây là 1 quy luật tự nhiên!!! Một thằng cao to trong số đám lưu manh chặn đường nó:

- Cô em, rảnh thì đi chơi với tụi anh đi

Vừa nói còn vừa cười với đồng bọn của hắn ở đằng sau. Nó ghê tởm nổi da gà, cố gắng chưng ra vẻ mặt bình thường:

- Xin lỗi, tôi có người đi cùng và tôi cũng không rảnh

Thằng đó không chịu hiểu, nắm lấy tay nó kéo:

- Cô em không cần ngại đâu, đi bar với tụi anh, tụi anh sẽ làm cho cô em lên đỉnh

Nó khó chịu cố rút tay ra nhưng vô ích! Sức của nó sao địch lại được, nó định giờ vỗ ra thì khựng lại. Nếu nó động phải vào người không nên động thì sẽ gây phiền phức cho ba Hoàng nhưng...thằng này nào giống người không nên động...nhưng mà...cận thận trên hết...trốn trước vậy. Nó lấy chân dùng sức giẫm vào chân tên kia. Thằng kia đau đớn ôm chân nên buông nó ra. Đang định chạy thì đồng bọn tên kia chạy ra chặn nó. Thằng kia đau chân nhưng vẫn gằn giọng:

- Mày rượu mời không uống muốn uống rượu phạt hả??

Nó không trả lời chỉ nhìn những người xung quanh mong giúp đỡ. Nhưng họ lờ đi, họ không muốn dính dáng tới lưu manh...Nó phải làm sao đâyyyyy!!!!

#Hết_chương_12

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

~~~~~333333333333~~~~~

Thôi thì hết cách oánh tụi nó xong chạy... Ừm...ừm...chắc không ai nhớ mặt mình đâu...

Giời ơi! Tôi định lừa ai, cái camera lù lù thế kia. Bỏ mẹ nhà ông bảo vệ làm cái mò gì vậy trời T.T Đòi tôi..

- - - PÍ PO PÍ PO PÍ PO - - -

Tiếng xe cảnh sát từ đâu vọng đến, bọn kia chửi tục 1 tiếng rồi thì nhau bỏ chạy. Nó ngậy ra 1 lúc rồi khẽ thở phào. Nghe qua cũng biết là tiếng xe giả nhưng cũng may. Mà ai là người giúp nó nhỉ? Ngó xung quanh, nó thấy mọi người vẫn làm việc như thường ngày, chỉ là thỉnh thoảng có vài bác trai nhìn

nó thôi. Ngoài ra, phải nói thế nào nhỉ, có 1 cô bé khiến nó nghi ngờ, cô bé đang bị ăn chửi bởi người mẹ. Nó tò mò đi tới, đây là 1 cửa hàng bán rau và cá " hùm, tươi tốt phết "

Bà Hồng thấy nó tới thì buông tha cho con, chạy tới bán hàng:

- Cô gái, cháu muốn mua gì?

- À, không! Bác cho cháu hỏi, sao bác lại mắng cô bé vừa rồi vậy ạ? _ Nó lễ phép hỏi

Thấy nó tới không phải để mua hàng, bà Hồng thay đổi 180° thái độ:

- Cô gái xinh đẹp, không phải là cháu quen con gái xấu xí nhà ta đấy chứ?

Thấy thái độ bà ta như vậy nó không nói gì chỉ im lặng. Không nhận được câu trả lời bà ta hừ lạnh:

- Nếu quen thì tránh xa con tao ra. Nãy nó giúp mày may mà bọn kia không biết nếu không bọn chúng tới gây sự làm ảnh hưởng tới việc làm ăn của tao, tới lúc đó tao bắt nó tìm mày bồi thường.

Nó nghe xong mà khẽ rùng mình. Trời đất! Nó nên coi đây là may mắn hay là xui xẻo đây. Mà thôi kệ, nghe bà ta nói thì đúng là cô bé đó giúp mình rồi...

Đang suy ngẫm, thì 1 cánh tay đặt lên vai nó. Nó giật mình quay lại, chủ nhân của cánh tay là 1 chàng trai...rất handsome!!! Tiếc là còn kém hần lăm. Chắc, cơ mà thời gian đầu mà nghĩ tới chuyện này. Nó nghi hoặc mở lời:

- Anh là...?

Người kia lau mồ hôi xong đáp:

- Em là Thảo Nhi?

- Vâng! _ Nó gật nhẹ đầu

- Tốt quá. May mà tìm được em rồi. Trúc Anh đang tìm em đó.

Nói rồi người đó lấy trong túi ra điện thoại gọi cho cô. Đứng khoảng 5p sau, cô xuất hiện trước mặt nó. Cô lo lắng:

- Lớn tướng thế mày còn đi lạc được. Phục mày đó, có sao không???

- Tại mày đi nhanh quá đó _ Nó cười trừ xong nhanh chóng đẩy tội lỗi về phía cô.

Cả 2 cứ đùa đi đùa lại cho tới khi vang lên 1 tiếng ho khế. Cô áy náy quay qua xin lỗi rồi rút:

- Em xin lỗi, xin lỗi, ngàn lần xin lỗi. Anh bận thế mà vẫn cùng em đi tìm Thảo Nhi. Anh là nhất. Anh là phật sống. May mà có anh tìm thấy Nhi điên không thì nó chết xó chỗ nào....áiiiiiii...

Nó nén giận béo 1 cái rồ đau vào eo cô rồi hỏi:

- Ai đây? Người yêu mày à???

- Nấu nầu, tao còn FA nhá. Đây là Hàn Dương Kỳ, bạn anh trai tao.

- Thôi, hai em về đi. Anh có việc anh đi trước _ Dương Kỳ nói xong nhìn đồng hồ rồi chạy đi luôn.

Sau đó, trên đường về nhà nó liền kể lại mọi chuyện cho cô nghe. Cô nghe xong từng đoạn mà mặt mày biến dạng. Trắng xanh đỏ tím đều có. Kết thúc câu chuyện, cô tức giận đỏ mặt:

- Đúng là bọn người xấu xa mà. May mà có cô bé đó giúp. Để mai tao điều tra lai lịch của cô bé đó.

- Ừ tao cũng định nhờ mày._ Nó khẽ nói

- Thôi thôi nhanh vô nhà giúp tao nấu cơm đi._ Cô kéo kéo cánh tay của nó vào nhà.

- Tao tưởng lúc nãy ai nói "bỏn cô nương đích thân vào bếp" nhỉ? _ Nó mở giọng châm chọc.

- Ừ thì như mày biết đây đầu bếp giỏi cũng cần phụ bếp mà? _ Cô cười trừ cãi. Ý là tao nấu giỏi nhưng tao cũng cần có phụ bếp.

- Ok ok để em lên phòng cất áo khoác cho chị xong em xuống giúp chị nấu ăn _ Nó đáp giọng pha chút trẻ con.

- Hehe cảm ơn nha bae_ Cô nói xong đưa cho nó cái áo khoác rồi xách đồ phi nhanh xuống bếp.

Nó thì bó tay, khẽ cười rồi bước lên tầng. Đột nhiên nó ngửi thấy 1 mùi bạc hà thơm mát xen lẫn mùi hoa oải hương. Nó nhủ mày "mùi này?" Nó nhìn ra phía toà ra mùi "Một căn phòng trong góc khuất? Hmm...lát hỏi Trúc Anh sau vậy." Nó qua phòng cô cất áo, đi qua phòng lấy kẹp búi tóc rồi mới đi xuống nhà.

Đứng ở cửa bếp nó phải gật đầu thừa nhận: Trúc Anh cô chỉ được cái bếp núc là giỏi. Cô thấy nó xuống rồi thì vội nói:

- Qua, mau giúp tao. Ba vừa gọi điện. Hôm nay anh tao về.

- Giờ tao mới biết mày có anh_ Nó vừa rửa rau vừa nói

- Ủa tao chưa nói với mày hả? _ Cô không chú ý đáp

- Ừ, chưa bao giờ luôn_ Nó bắt đầu thái cà chua, salat. Cạnh đó cũng đang để rau muống, ghẹ, su hào, đỗ và 1 số rau thơm,..v.v..rào nước.

Cô thì đang thử xem gà đã nhừ chưa, đẩy nắp đun tiếp. Lấy thớt ra và mổ cá xong mới trả lời:

- Tôi là mày gặp được anh ấy ngay.

Xong không ai nói câu nào nữa. Nó không giỏi nấu ăn, chỉ biết làm vài món. Nó sau khi cắt nhỏ salat và cà chua thì nó cắt 1 ít ớt chuông màu đỏ và vàng. Bỏ chúng vào 1 cái tô, cho sốt mayone và 1 ít chanh. Xong món salat. Còn cô thì xong món gà tần. Tiếp đó cô bắt đầu rán cá. Con cá trước khi rán đã được tẩm qua chút tiêu, bơ, chanh. Nó thì lấy 1 miếng thịt bắt đầu cắt. Trong khi cắt thịt nó lấy rau đỗ và rau muống ra luộc qua. Cắt thịt xong nó tẩm gia vị và để sang 1 bên. Còn cô, trong khi cá rán, cô bắt đầu làm chả cuốn và tôm rang. Sau khi rán cá xong thì cô để cá trên 1 chiếc đĩa có giấy để thấm mỡ tiếp để rán chả cũng như vậy. Tôm rang thì chỉ rang phần thân, phần đuôi xoay nhuyễn ra để chuẩn bị cho phần canh. Bên nó thì sau khi thịt ngấm gia vị, nó xào qua xong cho rau đỗ và rau muống vào xào chung. Sốt thịt còn lại dùng để xào với miến.

#Hết_chương_13

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Xin Like

[Lăng Thiên Ý]: Này nhé, sáng nay...

[Lâm Vũ Trúc Anh]: CÁI GÌ? HOÀNG VŨ BẢO PHONG PK???

[Lăng Thiên Ý]: Stop stop. Tao sắp điếc tai rồi.

[Lâm Vũ Trúc Anh]: Pk với ai? Lý do?

[Lăng Thiên Ý]: Hạo Kiệt. Lý do thì nghe vì cái cô gì đó tên là..là..Vân Vân hay sao ý.

[Lâm Vũ Trúc Anh]: À, Phong Tiên Vân Vân

[Lăng Thiên Ý]: Đúng, đúng. Aizz, cô ta sướng ghê. Được đại thần Hoàng Vũ Bảo Phong và Hạo Kiệt PK tranh giành. Cả 2 còn trong BXH nữa chứ!!!

[Lâm Vũ Trúc Anh] Không đâu! Đại thần của tao không thể vì cô ta mà PK được. Cô ta không xứng

[Lăng Thiên Ý] Cùng đúng. Mẹ tao gọi ăn cơm rồi. Chậm trễ là như đòn. Off đây!

Đọc xong cô đóng khung ib lại. Đã 1 năm chơi Mộng Du, cô đã yêu mến đại thần ngay từ lần gặp đầu tiên...và cũng là lần cuối cùng. Vào khu nhiệm vụ hàng ngày, tiếp tục hoàn thành nhiệm vụ cho hôm nay. Mỗi ngày hệ thống sẽ giao cho mỗi người chơi nhiệm vụ khác nhau (có khó có dễ). Hoàn thành sớm thì mức thưởng sẽ rất hậu hĩnh. Chơi 5p, cô đã đến nhiệm vụ cuối cùng: Tổ đội chung với 1 người trong BXH...

Ừm

Mình nhìn nhầm rồi..

Mất đạo này kém quá...

Thế là cô ngồi đợi mất, nó thấy lạ:

- Trúc Anh?

- A! Không có gì_ Cô cười.

Nó nhún vai rồi tiếp tục xem phim. Còn cô xác định, cô là ma ám rồi. Lần đầu tiên trong game, cô trúng nhiệm vụ khó!!! Thế là..cô đành lết xác lên kênh thể giới

[Thế Giới] [Lâm Vũ Trúc Anh]... Ai trong BXH cho xin tổ đội để làm nhiệm vụ ạ!

Thế giới vừa lặng sau vụ cướp chồng, 1 lần nữa bùng nổ!!!

[Thế Giới] [Ta là siêu nhân] Lâm Vũ Trúc Anh à

[Thế Giới] [Mai Mai] Ma nữ lên kênh thể giới nhờ trợ giúp sao?

[Thế Giới] [Hotboy là ta đây] Trúc Anh nhờ là có bão sắp tới, mọi người chuẩn bị đón bão

[Thế Giới] [Vạn Năng] Thôi! Kéo nàng giận cho 1 chiều chết uống

[Thế Giới]...

#Hết_Chương_14

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Mời Bạn Đọc Tiếp Tại Trang:

CHƯƠNG 15

Biết tại sao cô lại nổi tiếng thế không?

Đó là tại vì cô được ca tụng là là "ma nữ xấu xí" mà ma nữ thì sao? Họ có thể làm mọi việc không cần giúp đỡ. Cũng bởi vì cô không bao giờ nhờ ai cái gì nên có cái danh "ma nữ" này. Còn "xấu xí" thì là do chồng cũ của cô loan tin. Cô kết hôn với anh ta do nhiệm vụ thôi, mà anh ta cứ như cô thích anh ta thật nên toàn đòi anh. Mấy lần từ chối, cô chịu đựng phiền phức vì theo cấp của cô sắp có nhiệm vụ li hôn. May mà Thiên Ý nói cho cô biết. Đến khi thông báo nhiệm vụ, cô ngổ lỏi với anh ta. Lúc đầu anh ta không chịu, sau đó bị cô uy hiếp quá nhiều nên đồng ý. Tuy nhiên anh ta không cam lòng và thế là cô đã có danh "ma nữ xấu xí". Mà cô cũng không quan tâm. Đang định off thì..

[Thông báo] Nhất Tiêu Ca mời bạn vào đội. Đồng ý hay Từ Chối?

Mất trọn ngược, cô không tin được. Nhất Tiêu Ca đứng thứ 2 BXH đó! Di chuột vào chữ đồng ý.

[Đội Nhóm] [Nhất Tiêu Ca] Ma nữ, chào em

[Đội Nhóm] [Lâm Vũ Trúc Anh] Dạ, hân hạnh Tiêu Ca sư huynh.

Tiêu Ca sư huynh gọi cô là ma nữ? Cô không giận đâu mà còn vui kìa. Tại sao? Vì huynh ấy không thêm từ "xấu xí" chứ sao.

Tiếng cửa mở...Ba về!!!

[Đội Nhóm] [Lâm Vũ Trúc Anh] Tiêu Ca sư huynh, muội off trước. Đừng kick nha.

Sau đó thoát game, cô nhìn nó vẫn đang xem phim

- Ba tao về rồi, nhanh mà cắt cái điện thoại đi. Không máy không cách mà bay vô thùng rác thì đừng có mà trách tao.

-Ok ok_ Nó cũng nhanh chóng cắt điện thoại. Ba Hoàng vừa đúng lúc đi vào. Ông mỉm cười ngồi vào bàn ăn nói:

- Ngồi hết đi. Hạo Thần đâu?

- Chắc anh ấy còn trên phòng ba ạ_ Trúc Anh nhanh nhẩu.

Trần Minh và Vy Lan vừa ngồi vào bàn, nghe cô nói vậy thì lên tiếng:

- Đề tôi...

- Dạ, không. Hai bác mệt cả sáng rồi nên để Thảo Nhi lên gọi cho ạ_ Cô cười đều, liếc sang nó

Đồ độc ác! Nó nghiêng răng, đang định từ chối:

- Vậy nhờ con_ Ba Hoàng đã lên tiếng.

Vả nó có 10 lá gan cũng không thể cãi. Hậm hực đi lên cái phòng trong góc khuất.

Cộc..Cộc..

Im lặng

Cộc..Cộc..Cộc..

Vẫn im lặng

Cộc..Cộc..Cộc..Cộc..

Không ai trả lời

Nó khẽ lên tiếng:

- Tôi vào nhé.

Cạch.. Nó bước vào trong phòng. Mùi hoa oải hương thoang thoảng qua mũi. Khẽ mỉm cười..

Thơm thật!!!

- Chuyện gì?

Quay qua nơi chủ nhân của tiếng nói phát ra. Nó giật mình, hấn vừa tắm xong. Chiếc áo sơ mi trắng vì nước nên bó sát vào cơ thể, lộ ra cơ ngực 6 múi rắn chắc. Đã thế còn mái tóc ướt rỏ nước. Ngay tức khắc, 1 chất lỏng màu đỏ từ mũi nó chảy xuống. Hấn nhìn nó, đưa tay chỉ về phía cạnh giường. Nó nhìn theo..khăn giấy? Xong lại nhìn vào bàn tay mình..máu?

A! Nó ngượng chín mặt, lấy 2 miếng giấy để lại 1 câu "Ba về rồi, bảo anh xuống ăn cơm" rồi nhanh đi xuống nhà. Vừa đi vừa lau máu mũi.

Tới nơi, ngồi lại chỗ, nói:

- Ba, anh ấy xuống ngay

Dứt lời, hấn xuất hiện ngay bên cạnh nó. Tiếng kéo ghế khiến nó giật mình.. Đại ca à! Xin bớt dọa người giùm.

- Nào, hôm nay siêu sao nấu ăn Lâm Trúc Anh và phụ giúp Kha Thảo Nhi trở tài. Mọi người hãy cùng thưởng thức_ Trúc Anh hí hửng nói.

Mọi người cười haha (trừ hấn) cầm đũa bắt đầu ăn cơm

- Thần, hôm nay con về, Trúc Anh tự vào bếp trở tài. Con ăn xem thấy thế nào?_ Ba Hoàng khoan ăn mà hướng hấn nói.

- Tạm_ Ăn 1 miếng gà, hấn nhẹ nhàng đáp. Cả nhà cũng bắt đầu dùng bữa.

*** Tối Hôm Đó ***

Nó vừa về phòng thì liền lôi cái máy tính ra đăng nhập vào Facebook. Qua chỗ tin nhắn...

Thiên Phong: Nick Yun anh đề xuất cho em rồi đấy.

Thảo Nhi: Em biết rồi.Đây là kế hoạch...!&:JXV:&+,'%3/+GL/"?-9»¥£...

Thiên Phong: anh hiểu rồi. Em gửi cho Yun chưa?

Thảo Nhi: rồi nhưng hần chưa onl nên em off trước. Anh nhủ ngon nhaa ♥

Đặng xuất xong nó leo lên giường đi ngủ. Hôm nay thật dài...

----- Bên phòng cô -----

Vừa tắm rửa xong, cô liền mang máy tính ra đăng nhập vào game. Nhanh chóng vào khung đội.

May quá!!!!!!

Chưa bị kick haha!

Arthur ơi cảm ơn người nhiều lắm lắm!!!

Ủa? 3 thành viên? Tiêu Ca sư huynh thêm ai nữa vậy ta? Hào hứng nhấp vào " Thành Viên Đội "

RÀM!!!!!!

Âm thanh chói tai vang lên. Cô nghe mang máng tiếng chửi của nó ở phòng cách bên...

Nhẹ nhàng đứng dậy, kê lại ghế ngồi, vuốt ngực cho bớt bất ngờ.

Hoàng Vũ Bảo Phong!

Chính xác, cô là đang chung nhóm với đại thần. Cái này... lên kênh Thế Giới cũng đâu tệ. Nhỉ?

[Đội Nhóm] [Lâm Vũ Trúc Anh] Buổi tối tốt lành Tiêu Ca sư huynh, Đại Thần

Đội 1 hồi không ai rep lại, cô chán nản qua khu chuẩn bị tham gia Diệt Boss TG. Sự kiện này được làm mới vào T2, T3, T4, CN diễn ra trong vòng 25 phút. Vào mấy dịp này kênh Thế Giới luôn bùng nổ liên tục chiêu mộ thành viên giỏi cho đội mình.

Vậy là sau 25 phút chiến đấu kịch liệt, cô về giao diện chính, ngay lập tức màn hình vi tính hiện ra khung ib đội.

[Đội Nhóm] [Hoàng Vũ Bảo Phong] Ủ.

[Đội Nhóm] [Lâm Vũ Trúc Anh] Đại Thần, huynh mới onl ạ?

Cô hơi bất ngờ về cách hỏi thăm của mình. Sao mà nó thân thiết ghê luôn ý.

[Đội Nhóm] [Hoàng Vũ Bảo Phong] Vừa xong việc. Muội là...?

[Đội Nhóm] [Lâm Vũ Trúc Anh] muội xưng danh Trúc Anh.

[Đội Nhóm] [Hoàng Vũ Bảo Phong] Vậy Anh Nhi, muội quen Tiêu Ca?

[Đội Nhóm] [Lâm Vũ Trúc Anh] là do nhiệm vụ nên muội vô tình được tổ đội với Tiêu Ca sư huynh.

[Đội Nhóm] [Hoàng Vũ Bảo Phong] Ra vậy.

[Đội Nhóm] [Lâm Vũ Trúc Anh] A..ừm..Đại Thần huynh kết bạn với muội được không? Muội có chuyện muốn hỏi.

Cô cả gan dám nói điều này là vì 1 cơ hội hiếm có làm sao bỏ lỡ?

[Thông Báo] Hoàng Vũ Bảo Phong yêu cầu kết bạn. Đồng ý hay Từ Chối?

Tay liền di chuột vào ô đồng ý. Mở khung ib với Đại Thần, cô bấm nhanh

[Riêng] [Lâm Vũ Trúc Anh] Đại Thần, muội muốn hỏi huynh một chuyện

[Riêng] [Hoàng Vũ Bảo Phong] Nghe.

[Riêng] [Lâm Vũ Trúc Anh] Nghe nói anh PK với Hạo Kiệt. Lí do người ta đồn là vì cô gái tên Phong Tiên Vân Vân phải không ạ?

[Riêng] [Hoàng Vũ Bảo Phong] Chỉ là lời đồn.

Sau đó đầu xanh cạnh nick Hoàng Vũ Bảo Phong liền tắt. Cô cũng đăng xuất, nằm uỳnh lên giường úp mặt vào gối suy nghĩ. Hôm nay quả thực rất dài...

*** Sáng hôm sau ***

Theo thường lệ, cô vẫn ở cầu thang đợi nó

Theo thường lệ, nó vẫn bộ dạng xấu xí xuống nhà.

Nhưng... tôi ngày hôm nay. Kế hoạch chính thức bắt đầu!!!

#Hết_Chương_15

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Chào các bạn, Nhi năm nay lên lớp 9 thời gian post sẽ không cố định mà nó vốn không cố định rồi mà ta. Nói chung Nhi sẽ cố gắng hoàn thành truyện sớm nhất có thể, các bạn có gì bình luận, Nhi sẽ trả lời hết khi onl nhaaaaa.

~~~~~3333333333333333~~~~~

- Ê, nay mày định đi bộ thiệt ý hả? _ Trúc Anh quay qua hỏi nó

- Chắc thế! _ Nó mỉm cười trả lời

- Vậy tao đi trước đây. Bai bài _ Trúc Anh tạm biệt nó xong lên xe. Đợi bóng dáng chiếc ô tô đi khuất nó lấy điện thoại ra bấm vào số 1 gọiiii. Một lúc người bên kia nhấc máy

" Nghe. "

" Anh hai, bao giờ anh qua thăm con em bé bỏng này đâyyyy. "

" Tuần sau. Sẽ ở luôn. "

" Thiệt không??? Anh không lừa em chứ! Không chứ? "

" Ủ. Gọi ra đón. Học đi "

Tút..tút..tút...

Hứ! Anh hai vẫn đáng ghét như vậy. Mà tuần sau anh mình về, đến lúc đó... Hắc! Trúc Anh thân iuu đừng tưởng chỉ có anh mày là soái ca. Anh tao cũng là soái ca đấy!!!

~ Ở một nơi nào đó trên đường đi tới trường ~

- Hắt xì. Hắt xì

Trúc Anh vô duyên vô cớ hắt hơi ra tiếng, thầm rửa con vô duyên nào đang nói xấu mình...

***

Sau 1 hồi suy nghĩ mông lung và lung tung, nó cuối cùng đã tới trường học thân yêu. Chào mừng nó vẫn là mọi ánh mắt khinh thường, những lời nói chán ghét và khinh bỉ. Bình thường tất nhiên nó sẽ mặc kệ đi luôn nhưng hôm nay nó đang vui vẻ nên rất sẵn lòng tặng cho toàn trường 1 cái nhìn không mấy thiện cảm rút gọn lại nghĩa là lườm ý ả33. Cả trường bất ngờ lặng im, không ai giám động đậy. Chắc là do họ quá hạnh phúc khi được nhận cái lườm của nó ý nhà. Hihi

- Chị Thảo Nhi _ Từ sau lưng nó vang lên tiếng gọi nhẹ nhàng.

Quay lại thì ra là Tô Mộc. Định mỉm cười trả lời thì khuôn mặt như cún con của Chi Tử đã đập vào mắt:

- Chị Nhi, hôm qua chị đi đâu vậy? Sao tới qua em nhắn tin chị không trả lời? Sao..?

- Rồi, rồi, em cứ bình tĩnh. Hồi 1 đồng vậy sao chị trả lời được_ Nó cười khỏ, xong khẽ quay qua nhìn Tô Mộc.

Tô Mộc nhún vai ra vẻ mình không liên quan. Mọi người xung quanh lại bắt đầu ồn ào.

- Sao cặp song sinh lại đi chung với con nhỏ đó?_ Học sinh 1

- Đáng ghét, nhỏ đó sao lại đi chung với Chi Tử chứ_ Học sinh 2

- Lại làm cho Chi Tử khóc nữa. Chắc là bị Chi Tử từ chối nên giờ thói đánh đá đánh người đây mà._ Học sinh 3

Vân vân và mây mây...

Nó ngán ngẩm, kéo Chi Tử và Tô Mộc ra sau vườn trường. Cất giọng an ủi:

- Chi Tử, hôm qua là có việc. Mai bù cho em, được không?

Khuôn mặt sắp khóc của Chi Tử liền biến mất, thay vào đó là 1 nụ cười rạng rỡ như ánh mặt trời.

- Thiệt không ạ? Chị sẽ không bỏ đi chứ?

Nó chắc nịch gật đầu, xong nó hỏi:

- Em có biết Thiên Phong đang ở đâu không?

Tô Mộc và Chi Tử nhìn nhau xong lắc đầu. Chỉ là nó biết 2 em ấy đang nói dối. Khẽmím cười

- Không sao. Hai em về lớp đi, chị sẽ gọi điện xem sao.

Bóng dáng 1 trai 1 gái khuất dần. Nó mới đem cái điện thoại ra...

"Alo, Thảo Nhi hả? Em tới chưa?"

"Rồi á. Anh đang ở đâu đấy?"

"Anh đang ở chỗ Yun. Em qua khu nhà kho gần tầng để xe đi."

Cất bước đi, nó nói tiếp "Thần cũng học ở đây hả?"

"Ừ cùng lớp anh."

"Em đến rồi."

"Đợi anh chút. Ra mở cho."

Tút..Tút...Tút...

Cất điện thoại, nó đứng trước cửa nhà kho cảm thán. Aizz! Căn cứ gì mà tồi tàn còn hơn căn cứ của mình!!! (Nhi: chưa biết ai tồi tàn hơn ai đâu nha)

Được 1 lúc, cánh cửa mở ra, Thiên Phong ngó xung quanh rồi đẩy nó vào. Bên trong phòng rất là tồi tàn, hết cái cửa vậy. Nó đi theo Thiên Phong về cuối góc tường, Thiên Phong sờ sờ bức tường tới đoạn cách góc 5 phân ấn xuống...

RẦM... UỖNH... UỖNH... CẠNH

Một căn hầm hiện ra, từ cầu thang đi xuống nó trợn mắt ngạc nhiên. Cái này mà là căn cứ sao? Trông chả khác gì là...hoàng cung ở cổ đại đâu. Lại đi tiếp 1 đoạn nữa là thấy một căn phòng thập phần khang trang, đây trông như 1 lâu đài thu nhỏ vậy. Xong lại nhìn mấy người đứng ở giữa phòng. Có Thần, có cả Trúc Anh, và kia chẳng phải cái người tìm cô ở chợ, bạn Thần tên là Hàn Dương Kỳ không phải sao???

- Nhi_ Pun bất ngờ lên tiếng, tại sao nó lại ở đây?

- Ủa, mày của thuộc Bang của Thần à?_ Nó cũng hơi bất ngờ

- Ấy ày, kinh ghê nhaaa, xưng tên luôn rồi cơ đấy_ Cô chạy xuống chỗ nó nhẹ huých 1 cái. Nó thì vô thức bụp miệng. Thôi, chết nó rồi! Nó bình thường chỉ dám gọi thẳng tên hần trong đầu thôi, ai mà ngờ lúc này lại buột miệng mất chứ. Mà thôi chắc hần chả dám làm gì mình đâu. Đứng đứng gì phải sợ chứ, mình là Selena mà. Boss của An&Bl trước giờ chưa run sợ trước ai nha. Nghĩ thế nó ưỡn cao ngực lên, lại chạm vào ánh mắt màu hổ phách kia có chút giật mình lại cúi xuống. Ok ok, nó thừa nhận anh là ngoại lệ trong các ngoại lệ (t/g: đang biện hộ ý mà)

- E hèm, có 2 người chưa biết kế hoạch phải không? Đây cầm tạm đọc 1 chút đi, còn Phong qua em nhờ 1 lát._ Nó nhẹ đánh trống lảng, rồi kéo Kin qua 1 góc thì thầm thì thầm, nghe xong Kin gật đầu rồi xin phép Thần đi ra. Chính là hai người kia đọc xong lại biểu hiện cái biểu cảm không thể tin được,

cùng lúc đều nhìn nó như 1 sinh vật lạ.

- Nhìn gì? Thích bị lời mắt à? Qua đây._ Nó khề gắt. Hai người kia đều tự giác đến gần nó. Nó khề thì thầm, thỉnh thoảng còn khoa tay múa chân một chút. Nghe xong 2 người kia cũng đi khuất. Quay lại hướng hấn:

- Chờ đi, cái đuôi rồi sẽ sớm lòi ra thôi.

Nói xong, cũng xách cặp đi luôn. Hấn khề cười, cũng lười biếng nhấc chân về lớp.

#Hết_Chương_16

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17

Mọi việc cứ thế trôi qua. Chiều hôm đó, nó cúp học cùng cô về nhà. Nó đang định đi tắm thì tiếng chuông điện thoại vang lên...

~ Anh vẫn nhớ phút ấy khi anh rời xa

Người chẳng nói một lời chỉ đứng yên vậy thôi

Em đã cất giấu hết bao nhiêu buồn đau.

Còn kí ức ngọt ngào anh mang theo dù ở đâu.

Làm gì để trở về?

Người đừng lặng im đến thế

Vì lặng im sẽ giết chết con tim!

Dù yêu thương chẳng còn anh vẫn xin em nói một lời.

Ngoài kia bao la thế giới

Nhưng trong anh thế giới chỉ là em thôi

Mình xa nhau thật rồi nhưng anh vẫn chờ đợi

Đã có lúc cố gắng để hiểu được em

Rồi cứ thế mỗi một chi biết bên cạnh em

Đây có lẽ chẳng phải yêu thương trọn vẹn

Người tìm nơi bắt đầu..Người bỏ đi ở phía sau

Với tất cả nỗi sầu!

Anh chẳng biết được là.

Khi tất cả đã qua em đã nghĩ điều gì?

Ngày anh cất bước đi

Thà một lời rồi cùng buồn đau còn hơn riêng em cố giấu

Anh chẳng biết được là

Xa nhau hay bước tiếp?

Êm đềm hay muộn phiền?

Cho nhau 2 lối riêng

Một lần để mai sau chẳng hề hối tiếc ~

Đợi hết bài hát, nó mới nhấc máy lên. Nó luôn có thói quen như vậy.

" Ra đón. "

" Anh hai, về rồi sao. À anh lấy được cái em nhờ chưa? Có mang về cho em không? "

" 15 phút "

TÚT...TÚT...TÚT

Chết tiệt. Nó chửi thề một tiếng, quên luôn thay quần áo, sang lối Trúc Anh chạy như bay về phía nhà xe. Trúc Anh ngơ ngơ chả hiểu gì, chỉ đến nhà xe nghe mang máng tiếng nó giục:

- Anh tao về, nhanh ra sân bay, xin mày trong 15 phút đến nơi.

- Ok, tin ở tao_ Lần đầu tiên thấy nó nhờ mình nên cô sẵn sàng đáp ứng ngay. Chiếc xe đột ngột lao vù vù đi...

***

Kha Bảo Vũ đang ngồi ở 1 chiếc ghế ngoài sân bay, xung quanh không biết bao nhiêu cô nàng ngó nhìn anh, có vài cô còn can đảm tiến lên xin số điện thoại nhưng chỉ nhận được 1 câu:

- Chúng ta có quen?

Anh khẽ nhìn đồng hồ, nhẹ phun ra:

- 10 phút.

Dứt lời trước mặt liền có 1 chiếc xe ô tô dừng lại. Nó xuống xe không khỏi chóng mặt, đã biết là cô lái xe vô cùng nhanh đi nhưng mà không phải nhanh quá chứ? Cô thì sáng khoái xuống xe, lâu không đua nên ngứa tay quá mà. Chỉ là cái tâm tình này liền biến mất, khi cô nhìn thấy anh, con tim cô đã trao về anh. Anh cũng nhìn cô, khẽ nhủ mày, làm cho nó phải chóng mặt thế này.. Thật thú vị.

Nó thấy đưa bạn và anh trai của mình liếc mắt đưa tình thì không khỏi oán giận. Đi tới trước mặt Bảo vũ liếc 1 cái:

- Đâu?

Bảo Vũ cũng không nói nhiều liền đưa 2 cái túi nhỏ cho nó xong trực tiếp xách hành lý lên xe, nó cũng lên xe. Cô lắc nhẹ đầu rồi lại làm tài xế đưa anh đến khách sạn và đưa nó về nhà. Đứng hỏi anh tại sao phải ở tạm khách sạn, 1 khi chưa xin phép Ba Hoàng có cho mấy tỷ cũng không tự ý cho người lạ vô nhà.

~~~ Dải phân cách của Ngân Hà đây ~~~

Tối hôm đó, nó mặc 1 chiếc áo 99 màu trắng kết hợp với chiếc váy đen dài ngang đầu gối. (Nhi sẽ tải ảnh cho các bạn nhưng 1 số trang không tải được các bạn tự hình dung nhé)

(áo bên trái đầu tiên ạ) Bộ đồ vô cùng xì tin tôn lên đôi chân dài thon thả, mái tóc được nó để thả xõa, môi tô son màu đỏ tươi, trông vô cùng quyến rũ

(áo bên trái đầu tiên ạ) Bộ đồ vô cùng xì tin tôn lên đôi chân dài thon thả, mái tóc được nó để thả xõa, môi tô son màu đỏ tươi, trông vô cùng quyến rũ. Cô thì mặc 1 chiếc váy màu hồng xoè ngang đầu gối, môi tô hồng nhạt, tóc bện đuôi chân rết. Nếu nói nó mang dáng vẻ quyến rũ mê người thì cô lại mang dáng vẻ của một cô gái trong sáng đáng yêu người ta nhìn chỉ muốn nhai vào mà nâng niu trong lòng bàn tay, lại nói cô không mang đôi mắt màu hổ phách như Lâm Hoàng mà mang đôi mắt xanh lam giống mẹ mà tối giờ mẹ của Trúc Anh cô vẫn là 1 bí ẩn chưa được giải đáp.

Nếu nói nó mang dáng vẻ quyến rũ mê người thì cô lại mang dáng vẻ của một cô gái trong sáng đáng yêu người ta nhìn chỉ muốn nhai vào mà nâng niu trong lòng bàn tay, lại nói cô không mang đôi mắt màu hổ phách như Lâm Hoàng mà mang đôi mắt xanh lam..

Nó nhìn cô không khỏi cảm thán, đúng là quá mức dễ thương đi? Lâm Hạo Thần không biết đã từ bao giờ, cô và nó cũng leo lên xe phóng đi...

~ Tại một ngôi nhà lớn ~

Khi tụi nó đến, đã có rất nhiều người ở đó. Nó khẽ nhủ mày, nó dặn 7h cơ mà, sao 6h45 đã đông thế này, hà nhẽ Bang có thói quen đến sớm. Lòng bất đầu có thêm 1 cái cảm giác nghi ngờ. Mà chính khi tụi nó bước vào xung quanh dường như im lặng hẳn, điều này càng làm nó nghi ngờ. Có thể do bất ngờ về ngoại hình của nó đi?

Đến bên cạnh Thiên Phong nó khẽ hỏi:

- Đến hết chưa?

- Rồi, ngay khi các em vào anh đã cho người đóng hết các cửa lại._ Thiên Phong cười trả lời

- Được rồi, anh cho người bưng 1 bình nước ra đây, to nhé. À giải phạm nhân ra đi. Còn Trúc Anh, cái gã phó Boss còn lại đâu?_ SAu khi Thiên Phong rời đi, nó quay qua hỏi cô

- Kia kia, đứng giữa đám con gái, tên Ngô Luân Kiệt._ Nó theo hướng tay cô chỉ, nhìn thấy đó là một người con trai mái tóc nhuộm đỏ vuốt lên, khuôn mặt vô cùng cợt nhả. Mẹ kiếp! Đã là gián điệp mà còn đào hoa, trên đời này nó căm ghét nhất là mấy kẻ như vậy. Đợi khi bà vạch mặt người xem, bà sẽ đánh người tới thân tàn danh liệt. Khi Kín mang nước lên đưa cho nó, tất cả người trong phòng không hẹn đều nhìn về phía nó. Ủa? Nó chưa làm gì mà? Lòng lại thêm 1 chút nghi ngờ. Đợi khi mọi người xếp hàng nghiêm chỉnh, cả khán phòng lập tức vang lên tiếng chào, vô cùng đồng thanh:

- BOSS.

- Ủ. Mang lên._ Hần nhận nhặt ra lệnh. Lập tức có người mang 3 gian tế hôm qua lên. Nó thấy việc chuẩn bị đã xong, nhanh chóng đi lên giữa nhà, đứng cạnh 3 gian tế kia, lớn giọng:

- Các người nghe cho rõ đây, nhìn thấy 3 người đang đứng cạnh tôi không? Đó là 3 gián điệp mới phát hiện hôm qua, và tôi biết có 1 người chủ mưu trong đây.

Dứt lời, cái im lặng vừa nãy mới bị phá vỡ.

Xôn xao..Xôn xao...

Nó hơi hài lòng rồi nói tiếp:

- Trong tay tôi là 1 bình nước, giờ tôi sẽ cho...- Nó lấy trong túi ra 1 cái túi nhỏ đổ vào bình nước xong nói tiếp - Đây là Potassium chloride, thuốc ngừng hoạt động của tim. Nếu người không ra mặt, ta sẽ đầu chết tất cả ở đây. Nói cho các người biết, đây tuyệt đối là hàng thật.

Xong chính cô rót 1 chút cho 1 con mèo mà Thiên Phong chuẩn bị. Con mèo uống xong, đang gầy giữa đột nhiên sอai 4 chân. Cả căn phòng không hít 1 hơi lạnh

- Chính tay tôi sẽ Đ-Ú-T cho từng người uống tất nhiên trừ Yun, Kín và Pun vì những người này là giúp Yun lập ra Bang. À còn nữa, nơi đây tất cả những gì truyền liên lạc đã bị tần sóng chặn, cửa cũng bị khóa có lắp cường lực. Nếu người muốn tự tử, thoải mái nha. Chỉ là ta biết đằng sau người còn có 1 người đứng đầu, người chết rồi không có tin tức đảm bảo sẽ có người thăm dò, tới lúc đó chúng ta dễ dàng bắt được thôi nha.

Nói xong nó chú ý tới từng nhất cử nhất động của mọi người, ai cũng có vẻ lo lắng nhưng ngoại trừ 1 người có túa mồ hôi nhìn nó thì những người khác thì không bị gì. Nó khẽ cười xong lại lên tiếng:

- à, Quên mất, vì gian tế tôi có xem qua hồ sơ vừa tuyển thành viên đã nộp đơn, mà đơn lại vô cùng hoàn hảo ứng với mọi tiêu chí... vậy có phải chẳng là vị thủ lĩnh này ngay từ đầu đã ở trong BAng, phải Không hả phó Boss Ngô Luân Kiệt?

Ngô Luân Kiệt khẽ giật mình, ngay lập tức cười lớn, một chân nhảy lên trên nhà phá cửa kính. Một giây trước khi Ngô Luân Kiệt định nhảy thì liền bị 1 người chặn lại, 1 cước đá lên khiến hắn không kịp né, bị 1 chưởng lui về phía sau vài bước. Nó nhìn thấy Kha Bảo Vũ trên tầng thì cười, 1 nụ cười á mà, hướng hẳn:

- Diễn đủ rồi.

#Hết_Chương_17

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

Hồi chấm, hồi chấm, hồi chấm một cái to đùng trên mấy đầu còn lại của toàn bộ người trong lúc bấy giờ. Nó vừa nói cái gì? Thứ nhất tại sao lại xuất hiện 1 người con trai trên kia. Ngô Luân Kiệt khó chịu nhìn Kha Bảo Vũ, này nhé, anh đây là phó Boss của G.D đó. Thế là vì kiểu Kiệt nhà ta không để ý đám đang ồn ào ở phía dưới kia, trực tiếp lao vào Bảo Vũ giờ lên 1 đám, nhưng không may Bảo Vũ nhẹ nhàng lách sang 1 bên liền tránh được cú hiểm đó, sau đó anh vòng tay ra sau đánh 1 chưởng vào vai Kiệt, cậu bé không đỡ kịp liền trúng đòn ngã xuống miệng phun ra 1 ngụm máu đỏ tươi. Nó ở dưới nhìn lên, khẽ thở dài:

- Kiệt a~ anh không phải đối thủ của anh tôi đâu, cố gắng vô ích.

Cô từ phía dưới nhìn lên, vô cùng bất ngờ. Tại sao anh lại ở đây, không phải anh đang ở trong khách sạn sao?

-

Anh nhún vai im lặng không nói gì. Hắn nheo mắt nhìn, mong muốn một lời giải thích. Nó cười nói:

- Ấy da, căng nhè. Các người có lẽ sắp lừa được tôi rồi đó. Chẳng qua làm việc mà không điều tra thì quá sơ suất rồi. Từ sau hôm va phải Yun, tôi đã nhờ hai điều tra và sau đó đương nhiên biết Yun cũng tra ra tôi rồi. Cái hôm gặp lại Yun lúc đi theo Kín, cũng không có bất ngờ lắm bởi cũng đã nghĩ tới sẽ sớm gặp lại thôi. Chỉ là Yun làm việc chưa từng lộ mặt mà để tôi nhìn hơn nữa còn không diệt khẩu rồi thật đúng lúc khi tôi có hẹn với Kín lại gọi điện họp mặt. Quá trùng hợp đi? Vậy là tôi biết đây là một cái bẫy. Nhưng lúc đó chưa biết lí do cho tới lúc này..chọn phó boss phải không?

- Sao biết? Yun nhẹ mỉm cười

- Ngô Kiệt Luân bắt mất ra mặt kia. Hơn nữa Kín không lắp kính cường lực tức là không muốn Ngô Kiệt Luân bị thương. Mà tổ chức 1 cú lừa long trọng còn mời tất cả các thành viên đến thế này phải có 1 việc quan trọng nên đoán vậy chứ không chắc, mà cũng không ngờ là đúng.

Nó vô tư nói, tay vuốt ve bộ lông của con mèo mới tinh dậy.

- Chưa chết?

- Ấy da, thuốc giả thôi. Không có việc gì giết người làm gì, tổn thọ lắm!

Yun khẽ liếc mắt lên phía trên tầng, cũng không khó chịu, trực tiếp nói:

- Xuống đi, còn lại giải tán đi.

- À, hai hai cũng xuống luôn đi, chó mạnh động nha _ Nó ở phía dưới nói vọng

Sau khi mọi người rời khỏi căn nhà, xung quang tràn ngập một trận yên tĩnh

Pun ho nhẹ 1 tiếng phá vỡ bầu không khí căng thẳng:

- Mọi người ngồi xuống nói chuyện.

Vừa nói vừa sắp xếp ghế ra, đi qua Kha Bảo Vũ má nổi lên một mảng đỏ ửng nhưng nhanh chóng biến mất. Từng người ngồi xuống, Ngô Kiệt Luân vẫn rất bất mãn tức giận

- Tao tuyệt đối không chấp nhận con gái làm phó Boss.

- Thôi nào, Yun có lí do mới chọn Selena mà. Trong số chúng ta có mỗi mày không đồng ý thôi.

Kín nhẹ nhàng khuyên bảo

- Cứ quyết định vậy đi.

Liếc nhìn qua Ngô Luân Kiệt 1 cái, Yun để lại một câu rồi đứng dậy, bóng lưng dần dần đi khuất.

- Đã nói mày đồng ý rồi mà. Chắc

Kín để lại một câu rồi cũng nhấc chân chạy theo Yun.

- Thôi, vậy anh đi làm thủ tục nhập tên em nhé Selena

Ken nói xong cũng chạy mất. Ngô Luân Kiệt chửi thầm một tiếng rồi cũng bỏ đi bỏ lại 3 người cô đơn một mình.

*** TỐI HÔM ĐÓ ***

* Facebook *

[Thiên Phong] Bang không quy định nhiều với phó Boss. Chỉ cần khi có lệnh họp thì đang làm gì cũng phải đi thôi.

[Thảo Nhi] Từ từ, thế là em làm phó Boss?

[Thiên Phong] Đúng rồi, Yun đích thân lựa chọn mà

[Thảo Nhi] Tự quyết định, không hỏi ý kiến em luôn

[Thiên Phong] Thằng đó biết em sẽ đồng ý mà. Thôi nghỉ ngơi đi, em cũng mệt rồi còn gì. Vậy nhé, anh còn có chút việc, mai gặp.

[Thảo Nhi] Vâng

" Giờ có ngủ cũng không ngủ được, qua tâm sự với hai xiu vậy."

[Thảo Nhi] Haiiii..

[Bảo Vũ] Gì?

[Thảo Nhi] Em gái bé bỏng của hai đang buồn..

[Bảo Vũ] Không quan tâm. Bạn, off. Ngủ đi.

... Hoạt động 3 phút trước...

Ok, fine.. thì ngủ.

* Đăng Xuất *

~ Phòng Bên Cạnh ~

" Cuối cùng cũng xong, vô game nhanh nữa. "

Khi vừa mới vào game cô đã mở ngay giao diện team ra và thở phào khi mình chưa bị kích. Nhưng cô vẫn thật sự tò mò ẩn sau vụ Pk của đại thần là gì.. mở khung inb ra đặt biệt hiệu Hoàng Vũ Bảo Thần là Đại Thần xong thì đi làm nhiệm vụ ngày. Được 15 phút thì khung inb hiện lên tin nhắn....của Đại Thànnnn!!!!!!!!!!!!

#Hết_chương_18

~ Đúng lời hứa 10k lượt đọc đăng chương mới nhé:3 Three weeks nữa là Nhi thi cấp 3 rồi, mong mọi người cổ vũ cho Nhi nhak >

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

--- Đôi lời muốn nói ---

Nhi đồ cấp 3 rồi ạ. Cảm ơn mọi người đã luôn ủng hộ Nhi trong suốt thời gian qua.

Đúng như lời hứa 20k Nhi đăng chương mới ạ.

Nhi đã full 1 bộ truyện có tên Hạnh Phúc Cho Anh cùng Ta thích quậy Vương gia tránh qua một bên.

Nhi đang viết 1 bộ mới là Mối Tình Của Tôi đặc biệt hài và có thể giải stress.

Mong mọi người vẫn sẽ ủng hộ.

Face: Phuongg Thảoao (Khả Nhi)

☐ Bình chọn và theo dõi nhé☐

_____ Tiếp Tục _____

[Riêng] [Đại Thần] Muội qua đây một lát.

[Riêng] [Lâm Vũ Trúc Anh] Có chuyện gì ạ.

[Riêng] [Đại Thần] Ta cho muội 5 giây.

[Riêng] [Lâm Vũ Trúc Anh] Muội qua ngay mà.

Sau đó cô sử dụng bùa bay để tới chỗ của Đại Thần. Nhưng khi đến rồi, cô thật không biết chuyện gì đang xảy ra. Tình trạng hỗn loạn lúc bấy giờ khiến cô phải bất ngờ. Những người xem thấy Ma nữ tới kênh thế giới trực tiếp bùng nổ

[Thế Giới] [Manica] Ma nữ tới rồi kìa.

[Thế Giới] [Thiên Thần] Vậy Hoàng Vũ Bảo Phong nói sự thật đúng không?

[Thế Giới] [Tâm Tích] Chứng tỏ vụ tranh dành Phong Tiên Vân Vân là không có?

[Thế Giới] [Tầm Tả] Không phải, Pk vì Phong Tiên Vân Vân là có nhưng chỉ có Hạo Kiệt say mê cô ta mà cô ta lại thích đại thần. Hạo tìm đại thần Pk là vì cô ta. Đại Thần chấp nhận Pk là do bất đắc dĩ.

[Thế Giới] [Vũ Triều] Vậy Đại Thần nói có ý trung nhân. Là ma nữ sao?

[Thế Giới] [Thiên Chúa] Ma nữ cũng tới rồi còn sai sao?

Qua lời nói của bọn hóng chuyện cô đã hiểu phần nào. Nhưng tại sao Đại Thần lại chọn cô chứ? Có rất nhiều người ngoài cô mà? Suy nghĩ đó của cô ngay lập tức bị chặn đứt bởi tin nhắn của Đại Thần

[Riêng] [Đại Thần] Giúp ta.

Bất chấp đi.

[Hiện Tại] [Lâm Vũ Trúc Anh] Chưa giải tán. Ta đã đến, chưa đủ để chứng minh?

[Hiện Tại] [Nhất Tiêu Ca] Các người thấy chưa. Đại Tẩu đã đến, chứng tỏ Đại Ca ta và Phong Tiên Vân Vân không chút quan hệ.

[Hiện Tại] [Hạo Kiệt] Tuy vậy, nàng vẫn có ý với hắn. Ta phải giết hắn.

[Hiện Tại] [Phong Tiên Vân Vân] Hạo Kiệt, đừng làm vậy. Ta tin hắn có tình cảm với ta. Chỉ ngại thôi.

[Hiện Tại] [Nhất Tiêu Ca] Ta lạ cô. Đại Ca mang cả Đại Tẩu ra rồi mà cô vẫn vọng tượng vậy à?

[Hiện Tại] [Phong Tiên Vân Vân] Cô ta không đủ tư cách. Kiệt, giúp ta giết nàng, có được không?

[Hiện Tại] [Hạo Kiệt] Được, theo ý nàng.

Sau đó Hạo Kiệt bay nhanh về phía nàng, vung cây kiếm ngang thắt lưng ra chiêu cường bạo hướng nàng mà đánh tới.

[Battle End]

Mọi người chưa kịp định thần thì đã thấy Hạo Kiệt đang nằm dưới sàn. Cột máu không còn một giọt.

Bất ngờ dâng cao, mọi ánh nhìn đều hướng về phía Lâm Vũ Trúc Anh, không thể tin được nàng mạnh đến như vậy. Nên nhớ Hạo Kiệt xếp thứ 25 trong BXH. Nếu nàng mạnh như vậy sao không có trong BXH chứ.

[Hiện Tại] [Lâm Vũ Trúc Anh] Đừng nhìn muội vậy chứ. Muội không tham gia đấu danh nên không có trong BXH là đúng rồi.

[Hiện Tại] [Nhất Tiêu Ca] Ta biết, nhưng không nghĩ muội mạnh vậy. Thực lực cũng trong Top 10 đấy.

[Hiện Tại] [Hoàng Vũ Bảo Phong] Ta không bao giờ nhìn nhầm. Có phục?

[Hiện Tại] [Phong Tiên Vân Vân] Ta không tin. Ta sẽ còn quay lại.

Xong biến, kênh thế giới yên ổn trở lại. Về giao diện nhóm.

[Nhóm] [Nhất Tiêu Ca] Sợ, chạy rồi.

[Nhóm] [Lâm Vũ Trúc Anh] / _ Giờ nên làm gì đây.

[Nhóm] [Hoàng Vũ Bảo Phong] Ta bán nick. Không chơi nữa.

[Nhóm] [Nhất Tiêu Ca] Vậy ta cũng bán. Nhưng còn Đại Tẩu?

[Nhóm] [Lâm Vũ Trúc Anh] Muội chỉ giúp thôi, không phải Đại Tẩu. Um, hai người bỏ thiệt ạ?

[Nhóm] [Nhất Tiêu Ca] Giờ game chán rồi. Ta với hắn ngoài đời cũng có quen.

[Nhóm] [Lâm Vũ Trúc Anh] Dạ. Muội không còn được nói chuyện với hai huynh nữa rồi.

[Nhóm] [Hoàng Vũ Bảo Phong] Ta cho muội số của ta. Coi như đền ơn này giúp ta.

[Nhóm] [Nhất Tiêu Ca] Lát cũng gửi muội số của ta.

[Nhóm] [Lâm Vũ Trúc Anh] Muội cảm ơn. Vậy muội cũng không chơi nữa. Muội qua tạm biệt bạn bè.

[Nhóm] [Hoàng Vũ Bảo Phong] Ừ

[Nhóm] [Nhất Tiêu Ca] Muội đi đi

Cô thoát ra khỏi nhóm, ẩn vào khung inb với Lăng Thiên Ý hiện này giờ

[Riêng] [Lăng Thiên Ý] Mà quen Đại Thần à?

[Riêng] [Lâm Vũ Trúc Anh] Không quan trọng lắm. Tao không chơi game nữa. Cho tao số máy lát tao gọi kẻ cho.

[Riêng] [Lăng Thiên Ý] Này. 17384***

Cô đợi một lát 2 người kia cũng gửi số tới. Cô liền nhấn vào chứ xóa nick. Kết thúc 1 năm chơi game. Cô chơi game cũng chỉ vì hâm mộ Đại Thần. Mà giờ còn có số Đại Thần còn gì vui bằng. Cô nhấn nút gọi cho Lăng Thiên Ý.

" Alo "

" Chào cưng, chị là Lâm Vũ Trúc Anh "

" Á, con khôn nạn. Bỏ bà một mình trong game. "

" Thôi, thôi. Tao xin lỗi mà. "

Sau đó cô lần lượt kể chuyện cô làm sao quen Đại Thần, rồi đến cả chuyện có số của Đại Thần. Nghe xong Lăng Thiên Ý hét lên

" Chội ôi, lãng mạn ghê chưaa? "

" Tao tát chết mày nhé? "

" À thôi cưng đừng nóng. Chị sợ "

Sau đó buồn thêm 1 lúc và cô tắt máy. Sau khi VSCN sạch sẽ thay bộ quần áo ngủ và lên giường nằm ườn ra. Tâm trạng cô rối bời. Bật đèn ngủ lên và ngắm trần nhà, cô do dự không biết có nên gửi tin nhắn chúc Đại Thần ngủ ngon không? Cứ suy nghĩ và rồi cô ngủ thiếp đi lúc nào không hay.

~~~~ 2 giờ sáng ~~~~

Ọt ọt ọt

Thanh âm tinh túy từ cái bụng của nó vang lên. Nó tự hỏi

Sao Erik vẫn chưa gọi nhỉ?

Cái bụng đói làm nó khổ sở, nó hết lăn qua bên này lại lăn sang bên kia. Đẩy đầu vào gối, cào búi tóc xù. Cuối cùng quyết định bản thân phải tự lực cánh sinh. Nhấc cái chân lên và lê xuống dưới bếp nó lấy com làm com làm bát com rang thơm ngon.

Cạnh

Tiếng động khiến nó giật mình quay lại. Bất ngờ khi nhìn thấy chủ nhân tiếng động ấy lại là hần. Hần nhìn vào chỗ com rang, nhẹ mồm tiếng

- Đói.

Nó bật cười nhìn hần. Rang nốt chỗ com còn lại chia làm 2 bát đưa cho hần một bát. Hần cầm thìa múc một ít cho vào miệng, nhẹ nhíu mi. Miệng nhẹ nhàng nhai..nhai..nhai.. Nuôi xuống rồi.

Nó tâm tình phức tạp nhìn hần, mong chờ xem hần sẽ nói gì. Nhưng không..đáp lại sự mong đợi chỉ là im lặng. Thấy hần vẫn ăn tiếp nó cũng động vào phần com của mình.

Lúc rửa bát, nó ủ rũ thờ dài. Người gì đâu làm cho ăn cũng không cảm ơn hay khen một tiếng.

Chỉ là sau suy nghĩ ấy, một bàn tay to lạnh lẽo nhẹ nhàng chạm đầu nó 1 cái kèm theo đó là thanh âm mà mị cùng tiếng cười khẽ dịu dàng

- Ngon.

Khi nó quay lại, hấn đã đi lên phòng từ lúc nào.

Nhẹ mím cười. Rửa bát xong nó cũng lên phòng đánh một giấc.

----- Sáng Hôm Sau -----

Rầm

Cô đập cửa phòng nó, xông vào và đá nó đang nằm trong cái chăn:

- Dậy, con heo này.

- Tao ngủ thêm lát đi._ Nó uể oải đáp

- Tao gọi ba lên đây._ Cô cầm điện thoại, môi nở một nụ cười ác ma.

- Rồi, tao dậy._ Nó bực mình xóc chăn đứng dậy, cầm đồ hùng hổ xông vào nhà vệ sinh.

Được 1 lúc, nó thò đầu ra hướng cô

- Ê, mày lấy tao cái quần trong

...

...

...Và cô đi lấy...

Sau khi xong xuôi, cô và nó xuống dưới nhà ăn sáng. Cùng chào ba Hoàng một tiếng. Lâm Hoàng ngẩng đầu nhìn nó, hơi bất ngờ với diện mạo của nó. Xong ông mỉm cười

- Quậy ít thôi đó cô.

- Phụ hoàng yên tâm, nữ nhi của người biết chừng mực. Rồi nó cầm váy, chân nhấc ra sau và nhún xuống.

Ăn sáng xong nó vẫn nhờ cô cho quá giang một đoạn.

~~~~ Ở Trên Xe ~~~~

- Con bé lần trước cứu tao mày điều tra chưa? _ Nó hướng cô hỏi

- À, là Du Từ Liên. Nhà con bé này khổ lắm đấy. Bố mẹ li hôn, bố qua Trung sinh sống nhận nuôi người chị là Du Từ Châu. Đưa em thì do mẹ nuôi. Bố khá giả qua đây làm ăn được nên cho con gái về đây du học. Mua 1 căn hộ và tiếp tục làm việc ở đây. Còn mẹ thì lấy việc buôn bán ngoài chợ là chủ yếu, có tiền thì đều đưa cho người chị.

- Du Từ Châu? A, trùng hợp thật. Được rồi, cảm ơn mày, dừng ở đây đi _ Nó chỉ tay vào bên hè trên đường.

Trong lúc đi bộ, không ngừng suy nghĩ cách để chơi với đứa con gái tên Du Từ Châu này.

Để rồi xem, nó sẽ làm gì với cô ta!!

#Còn

~ Thêm vào thư viện để hóng chương mới ~

~ Bình chọn nếu các tình yêu thấy hay ~

~ Inb hỏi chỗ nào không hiểu ~

~ Bình luận để góp ý kiến ~

~ Theo dõi để xem thông báo ~

Chú ý

Đủ 30k read và 1k bình chọn mới có chương mới nhé các bae ☐ ☐

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

~~~~ Ngoài lề ~~~~

Nhân dịp 100 follower Lười đăng chương mới nè. Mong các tình yêu vẫn tiếp tục ủng hộ nhé.

Lười đã Full Ta Thích Quậy! Vương Gia tránh qua một bên (Phần 1) và Hạnh Phúc Cho Anh nha.

Lười chủ yếu đăng trên wattad.

Theo dõi facebook: Phurongg Thảo (Khả Nhi)

~~~~ Tiếp tục ~~~~

Thiên Phong nhìn nó mỉm cười:

- Sao? Cô nương cần tôi giúp cái gì?

Nó không nhìn thẳng vào anh, lơ đãng đưa chút đồ ăn cho Du Tử Liên

- Anh có nhớ Du Tử Châu không?

Du Tử Liên ngẩng đầu ánh mắt mông lung nhìn nó. Nó cười khẽ xoa đầu cô bé đợi câu trả lời từ anh.

Thiên Phong khẽ cau mày

Du Tử Châu

Du Tử Châu

Hmmm..

Ai nhỉ?

...

À....

- Anh không nhớ.

Thiên Phong mỉm cười đáp.

Nó sặc nước. Ngày này, không phải qua mới mấy ngày thôi sao mà lại quên nhanh như vậy được cơ chứ? Mà cũng khổ Thiên Phong chỉ nhớ những người mà anh coi là bạn.

- Cái đứa lần lần trước anh gặp lúc gặp em mà không nhận ra ấy.

Nó chống cằm nhìn anh nói.

Hmm... -.- Nhìn cái bản mặt đó tức là không nhớ rồi.

- Thật tình. Chẳng biết anh nhớ nổi cái gì nữa. Nói chung là trường sắp tổ chức vũ hội anh làm thế nào thì làm nhưng phải làm cô ta bề mặt cho em.

- Đùng... Du Tử Liên khẽ cầm tay áo nó nhẹ kéo..

Chống lại sức công phá lớn này nó xoa đầu

- Sao em cứ bảo vệ cô ta thế?

Du Tử Liên mím môi không nói gì.

- Thiên Phong, anh chờ cho cô ta 1 đường sống đi. Trúc Anh... Ở đâu rồi?

~~~~ Lười Cute ~~~~

Ở một nơi khác

- Cô ấy là bạn gái tôi.

Đoán xem cô ấy là ai?

Đúng vậy. Cô ấy chính là tôi_ Lâm Trúc Anh và tôi đang trong 1 tình trạng khá là bối rối.

Đôi phút hồi tưởng

Khi vừa đặt xong đồ ăn, cùng Thiên Phong đứng chờ trước quầy hàng, Lâm Trúc Anh thấy 1 hình bóng quen thuộc qua cửa căn tin. Ngay sau đó, bỏ lại Thiên Phong một mình và chạy theo bóng dáng ấy.

Khi cô định chào hỏi thì nhận ra tình huống này không bình thường. Trước Kha Bảo Vũ là 1 cô gái tóc ngắn ôm mặt, đôi mắt to tròn màu nâu, đáng người nhỏ nhắn, đôi môi chúm chím.

Đây là tỏ tình trong truyền thuyết đi. Vì Lâm Trúc Anh đứng gần nên cô nghe khá rõ.

- Anh Vũ. Em đã chú ý anh từ khi anh mới chuyển trường. Em..

Chưa để cô bé nói xong, Kha Bảo Vũ lạnh tanh đáp 1 câu.

- Ủ. Nói xong rồi?

Khụ. Ngẫu ghê má ơi. Cơ mới chuyển trường mới mấy ngày. Cô bé này đang nói cái tình yêu sét đánh à. Gạt bỏ suy nghĩ cô đưa tai hóng tiếp.

- Không. Cái đó. Em.. e..m.. em th..í..c...ch...an..h

Nói xong vài giọt nước ắn ắn khoé mi, má thì đỏ đỏ. Công nhận sức công phá khá là lớn. Lâm Trúc Anh tò mò nhìn qua Kha Bảo Vũ.

Kha Bảo Vũ khẽ nhướn mi, tay chỉ vào phía cô

- Cô ấy là bạn gái tôi.

Có vẻ như anh ấy biết tôi đi theo anh?

Kết thúc hồi tưởng

Kha Bảo Vũ nhìn Lâm Trúc Anh nhẹ nói

- Qua đây.

Lâm Trúc Anh ngỡ ngác làm theo. Phút sau phát hiện mình đang đứng cạnh anh thì khẽ đỏ mặt, vẫy tay với cô bé kia

- Hi.

Cô bé nhìn cô chăm chăm, sự xấu hổ hiện lên rõ ràng chảy nước mắt chạy đi.

Giờ còn cô và anh. Hai người im lặng 1 hồi. Cô vẫn lên tiếng trước

- Anh làm vậy với cô bé dễ thương kia mà được à.?

- Hử.?

- Thì em đâu phải bạn gái anh đâu.

- Em đi theo anh từ căn tin tới đây chỉ nói vậy.?

- ///!!!!!!

Coi như cô chưa nói cái gì đi.

~~~ Lười Khả Ái ~~~

Bên chỗ Kha Thảo Nhi.

Hiện tại tâm trạng của nó cực kỳ bức xúc. Nãy nó lo lắng cho cô gặp chuyện, gọi bao nhiêu cuộc cũng không thấy nghe máy. Đang định gọi cho ba Hoàng thì thấy tin nhắn cô vừa gửi, nhanh chóng bỏ ra đọc. Đọc xong thì sầm mặt lại, khoé mắt giật giật. Suyt chút nữa ném cái điện thoại đi.

Thiên Phong kịp ngăn cản hỏi làm sao. Nó đành trợn mắt

- Anh xem con điên kia vì cái gì mà bỏ đi.

Thiên Phong tò mò mở ra

" Hello em. Anh đang đi với anh trai em nè. Hẹn cùng tối nay ở nhà nha.

(Kèm theo là bức ảnh góc nghiêng của Kha Bảo Vũ) "

Thiên Phong cảm thán: Hay cho câu vì trai bỏ bạn.

Cũng nói vài lời an ủi cô em, Thiên Phong quay trở lại lớp. Tiễn đường Kha Thảo Nhi nhờ anh đưa Du Tử Liên về luôn.

Theo dự định ngày mai bác Nhật sẽ thông báo. Vậy tối nay phải suy nghĩ kế hoạch cho kĩ càng mới được.

Xong xuôi nó về căn cứ đánh một giấc. Chưa được bao lâu cách cửa một lần nữa mở ra.

Đôi chân thon dài bước vào...

#Còn

#By_Lười

~ Thêm vào thư viện để hóng chương mới ~

~ Bình chọn nếu các tình yêu thấy hay ~

~ Inb hỏi chỗ nào không hiểu ~

~ Bình luận để góp ý kiến ~

~ Theo dõi để xem thông báo~

Chú ý

Đủ 55k read và 2k bình chọn mới có chương mới nhé các bae ☐ ☐ ☐.

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Của Đại Ca Thật Quá Đáng Sợ!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.